Zaterdag, 10 Mei 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No.

AMIGOE DI CURAÇAO

BOEKHANDEL Bethencourt. TEL. 1919 Uw adres voor alle soort Kantoorbehoeften

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags) Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Arubafl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858. Bureaux: Conscientiesteeg 27—29. Adres: Postbus 80, Willemstad. Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika: M. D. BROMBERG & Associates Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

DRUKKERIJ Bethencourt. TEL. 1919 Uw adres voor alle soort DRUKWERK

Hare Majesteit Spreekt

„Nu wend Ik mij in het biezonder tot de inwoners van Suriname, Curacao, de Beneden- en Bovenwindse Eilanden . . ."

„Het is een jaar geleden, dat op Nederlands vrijheid en onafhankelijkheid zonder aanleiding de verraderlijkste aanslag is gepleegd, die ooit in de historie is voorgekomen. Na een jaar van beproeving kan ik met rechtmatige trots getuigen, dat het Rijk pal staat, aaneengeslotener en eensgezinder, vastberadener dan ooit, sterker, naarmate de orkaan van het wereldgebeuren harder beukt tegen volken en mensen.

Iedereen in ons Rijk strijdt mee op zijn wijze en grijpt de geboden mogelijkheid aan om met overtuiging en met geestdrift, evenarend de in de schoonste bladen der Nederlandse geschiedenis uitblinkende daden van moed en opoffering.

Wij herinneren ons maar al te goed de overrompeling zonder voorafgaande oorlogsverklaring, de gewelddaden op onze weerloze burgers gepleegd, het bombardement van Rotterdam, daarnaast de georganiseerde jacht op mij en mijn huis en op de landsregering met het doel het Rijk te beroven van zijn wettige regering, waarbij stelselmatig verraad zowel door den vijand als door een geringe groep laaghartige Nederlanders op de geraffineerdste wijze in de practijk werd gebracht.

Wij herinneren ons de dappere weerstand der onzen, die door die schurken in de rug aangevallen werden, gevolgd door het neerleggen der wapens, toen met zekerheid bleek, dat met verder strijden niets kon worden bereikt dan alleen nutteloos bloedvergieten en dat bovendien een herhaling van Rotterdam voor andere landsdelen zou volgen.

Daarna kwam de bezetting van ons gebied en toenemend machtsmisbruik door den overweldiger, wiens maatregelen met het feit der bezetting generlei verband houden en strijdig zijn, niet alleen met het geschreven oorlogsrecht en volkenrecht, maar ook met de elementairste mensenrechten. Daar tegenover staat ons volk stil, maar moedig, fier, een taaie lijdelijke weerstand biedende en onwrikbaar geloof in de overwinning. Waar schier alle verbindingen tussen bezet en onbezet Nederland zijn verbroken, acht ik mij gelukkig deze dag de schakel te kunnen zijn tussen de Rijksdelen.

Voor de landgenoten thuis is het ongetwijfeld een bron van grote verblijding, wanneer een enkele maal bewijzen van medeleven met Nederland van overzee doordringen. Hoe uitbundig zouden de ontroering en de dankbaarheid zijn, indien hun uit brieven en pers zou blijken, hoe grote offers alle lagen der bevolking van alle landaarden zich getroosten, zowel voor hunne bevrijding als voor leniging der hoog gestegen noden, waarvoor de gaven hen spoedig als de omstandigheden dit toelaten, zullen bereiken, maar bovenal de treffende saamhorigheid der bevolking met het onderdrukte, lijdende Nederland.

Groot-Nederland in Oost **en West** popelt van begeerte u allen thuis te helpen en heeft alles en dan ook alles daarvoor over. Gij zoudt mij nazeggen, dat in deze benarde tijd veel stof is voor dank, als wij de blik laten gaan over ons, door de houding zijner bevolking zo prachtige Rijk en over alle Nederlanders daarbuiten wonende, die ons leed van heler harte delen.

Ik wend mij thans tot de ingezetenen van Groot Nederland in Oost en West. Ik weet, wat het voor u betekent afgesneden te zijn van het moederland en berichten te ontvangen van allen, die u lief zijn, die daarginds wonen en daarbij te weten, dat het Moederland in 's vijands meedogenloze handen is.

Ik weet ook hoeveel in de afgelopen maanden bij u van onze weermacht is gevorderd, hoe goed deze zich van haar taak kwijt, hoe krachtig wordt gewerkt aan de nodig gebleken uitbreiding. Weest overtuigd van mijn grote waardering en van mijn hartelijk medeleven met u in deze zware tijd.

Namens allen uit het saamgesmeed en ondeelbaar Moederland, dat uitgezonderd een handvol verraders, waarvoor in het bevrijde Nederland geen plaats zal zijn, verdeeldheid niet langer kent, dank ik u voor uw zo duidelijk aan de dag getreden gevoel van solidariteit met ons, Nederland.

Nu wend ik mij in het biezonder tot de inwoners van Suriname en **Curaçao, de Beneden- en Bovenwindse Eilanden** om mijn dank en waardering te doen samensmelten met de landgenoten thuis voor uw geest van saamhorigheid en grote offervaardigheid door u betoond.

Ik had tot dusver geen gelegenheid u mijn dank langs deze weg te doen toekomen. Ik weet, dat ook gij het moeilijk hebt en dat voor u **geen offer** te groot is, waar het geldt de bevrijding en hulp aan het Moederland.

Landgenoten in het Vaderland, een moeilijke tijd wacht u nog. **De ontzaglijke uitrusting, die het Amerikaanse** volk onder leiding van Roosevelt voor onze zaak vervaardigt, is **nog** slechts ten dele gereed, doch van een ding kunnen wij verzekerd zijn: het zal bij belofte tot hulp niet blijven, de President zal niet rusten, noch zijn volk, voordat de overwinning is behaald. Wij moeten geduld hebben tot onze geestelijke overwinning op de duistere machten, die onze beschaving belagen en onze heiligste rechten vertreden door het volle gebruik en de geweldige uitrusting door onze wapenen kan worden bezegeld. Houdt vol op de wijze, die gij zo uitmuntend verstaat. Houdt uw blik op het Westen, vandaar komt de bevrijding.

Het is mijn voornemen een ruime gelegenheid te scheppen wensen en opvattingen te mijner kennis te brengen inzake aanpassing van het staatsbestel van Nederland aan de veranderde omstandigheden, en ik zeg tot het gehele Rijk, dat het **mijn bedoeling is dit beginsel eveneens toe te passen met betrekking tot aanpassing van de structuur der overzeese gebiedsdelen ter bepaling hunner plaats in het Koninkrijk overeenkomstig de gewijzigde omstandigheden, waarbij ik dus eveneens bereid ben van de verlangens en opvattingen der betrokkenen kennis te nemen en deze aandachtig te overwegen.**

Tenslotte nog een woord aan mijn landgenoten thuis. Ik denk aan de woorden van den groten met heilig vuur bezielden dichter, voortgekomen uit het oude volk der psalmendichters, den vromen en overtuigden christen den oprechten Nederlander Isaac da Costa, welke ik met een kleine wijziging aanhaal: „zij zullen het niet hebben, ons nieuwe Nederland; het bleef, na all' ellenden, Gods en ons aller pand; zij zullen het niet hebben de goden van de tijd; niet om hun erf te wezen geeft God het ons terug".

De nieuwe komende tijd zal zijn van vreemde smetten en vreemde invloed vrij, opgetrokken naar eigen plan en inzicht. Lang leve het Vrije, dan herrezen Vaderland!"

[Hedenavond zal Hare Majesteit de hierboven afgedrukte rede voor de radio uitspreken, welke wij via de Gouvernementspersdienst ontvingen met de permissie, die reeds nú te publiceren, daar Harer Majesteits woorden anders eerst Maandag in dit Gebiedsdeel bekend zouden worden. — Red.]

MEI 1940

DOOR

W. VAN DEN DONKER

KAPITEIN TER ZEE

Sinds Augustus 1939 was de Nederlandse weermacht gemobiliseerd. Vaders en zonen zijn van huis en haard weggerukt. Velen, die van een goed weekloon of salaris terugvielen op een soldij met een net even voldoende kostwinnersvergoeding. Maar niettegenstaande dat doet ieder zijn plicht; er wordt hard gewerkt. Iedereen begrijpt, dat wij in onze defensie achter zijn. Overal worden versterkingen aangelegd en inundaties voorbereid. Eens in de 14 dagen wordt de noeste arbeid afgewisseld door twee dagen verlof. Dan is het feest. In zulke tijden is het verkeren in de huiselijke kring dubbel zoet. Alle huisgenoten spannen zich dubbel in om vader of zoonlief met de meest aangename herinneringen terug te doen keren.

Maar ó bittere teleurstelling, donkere wolken dreigen aan de politieke horizon, een aanval op Nederland wordt verwacht, alle verloven worden ingetrokken. Na enige weken blijkt de politieke hemel te zijn opgeklaard en ieder gaat weer welgemoed met verlof, wellicht zelfs klagende, dat men in Den Haag zo gauw ongerust is.

Al enige malen had dit spelletje zich afgespeeld, toen op de 7e Mei, een dag met het meest schitterende lenteweer, het bericht kwam......, dat er die dag een aanval op Nederland te wachten was, maar dat de mogelijkheid bestond, dat weersomstandigheden tot enige dagen uitstel zouden leiden. Vol spanning werd de morgen afgewacht, maar het bleef rustig. Ook de volgende dag. Het weer was toch uitstekend. Zou het dan toch weer een canard zijn. Zou het dien moffen er alleen maar om te doen zijn om ons een genoegelijke Pinksteren thuis te ontzeggen. De 9e Mei gaf de oplossing.

In de avond reeds kwamen berichten binnen van Duitse troepenverplaatsingen nabij onze Oostgrens. Wel waren die verplaatsingen in hoofdzaak in Oostelijke richting, maar voor ons militairen was het duidelijk, dat dit grenstroepen waren, die zich terugtrokken om plaats te maken voor de achtergelegen aanvalstroepen.

In de vroege morgen kwam dan ook het bericht, dat Duitse troepen de grens in Limburg hadden overschreden en Nederland in oorlog was aan de zijde van de geallieerden. In de aanvang goede moed, maar allengs worden de berichten somberder. Parachutisten in Den Haag, in Rotterdam en Dordrecht. Moerdijkbrug genomen, eiland van Dordrecht bezet, Waalhaven en Ypenburg genomen. Wel wordt overal verwoede tegenstand geboden, maar tegen deze moderne oorlogswapens, gepaard aan de meest laaghartige met het oorlogsrecht in strijd zijnde middelen, is ons kleine leger niet bestand. Het harde werken heeft niet mogen baten, de vijand bedreigt reeds de eerste dag het hart van de „Vesting Holland". Het voorgevoel van een naderende ramp, van een nederlaag, mengt zich met een gevoel van angst over de toestand van vrouw, kinderen, vader en moeder, die zich bevinden in plaatsen, die wreed en onbarmhartig gebombardeerd worden, waar men uit de ramen der huizen beschoten en uit vliegtuigen gemitrailleerd wordt.

Is er groter tegenstelling denkbaar tussen het mooie van deze zachte voorjaarsdag en het lelijke van deze brute overval?

Dit, lezers, zijn in het kort de indrukken van de 10e Mei 1940. Thans is het één jaar geleden, dat uw landgenoten in Nederland dit alles meemaakten. Laten wij deze dag gebruiken om hun moed, opoffering en lijden te gedenken. Bedenk daarbij echter, dat alleen gedenken niet voldoende is, doch dat onze landgenoten hulp nodig hebben en voor hun verlossing op ons rekenen. Laat iedereen dan ook deze dag tevens gebruiken om in stilte na te gaan, of hij voor deze hulp werkelijk alles in het werk stelt, waartoe hij in staat is. Want alleen de uiterste inspanning zal ons de overwinning geven. En mocht gij tot de overtuiging komen, dat gij meer kunt doen, steek dan de hand in eigen boezem en laat deze dag, de dag zijn, waarop gij in dit opzicht een nieuw leven begint. Eerst dan zal de 10e Mei tot een ware algemene gedenkdag worden.

Het nieuws van vandaag.

De Nazies vielen heden een jaar geleden ons land, België en Luxemburg binnen.

„De vijf dagen van Nederland" begonnen toen. Hare Majesteit, welhaast een jaar van de Troon der Nederlanden verdreven, zal dit feit in een radio-toespraak tot haar 75.000.000 onderdanen herdenken. Waar de rede hier misschien minder goed te horen zal zijn, publiceert „Dagblad Amigoe di Curaçao" haar reeds nu op deze voorpagina. Kapitein ter Zee W. van den Donker, die de strijd zelf in Zeeland meemaakte, schreef een artikel, evenals Luitenant ter Zee R. W. Winkler, die de Wielingen tegen de Nazies verdedigde (blz. 6). Mejuffrouw Wouters schreef een gevoelvolle impressie van Nederland voor en na de invasie, op blz. 5.

Churchill, die 11 Mei 1940 het ambt van Minister-President aanvaardde, wordt herdacht in een artikel op blz 3. Het „Algemeen Politiek Overzicht" op blz. 4 is vandaag ook geheel aan de inval in Nederland gewijd, gewaagt in het biezonder van de geestelijke zijde der zaak, hoe alle kerken bij haar beginsel zwoeren.

In Irak loopt de strijd ten einde. Men zegt, dat eerst na evacuatie van 2000 Britse troepen aan de oplossing van het conflict kan worden gedacht. Tevens werd bekend, dat Hitler op 2 Mei had willen ingrijpen, doch daarvan heeft afgezien.

In Noord Afrika voeren de Britten een strijd tegen gloeiend zand, de zon en Nazies. Temperatuur 117° F. (Warmste maand September op Curaçao 83.3° F.). (blz. 2).

James Roosevelt (oudste zoon van F. D. R.) zit in Caïro. Daar verklaarde hij, dat de V. S. feitelijk al in de oorlog zijn (blz. 1). In New York worden klopjachten op vreemdelingen gehouden, beslag gelegd op de I. G. Farben. (blz. 2). Duitsland protesteerde officieel tegen het in beslag nemen van schepen. Het ontdekte opeens een verdrag uit 1923, dat geschonden zou zijn.

Zal Pius XII spreken?

HET VATICAAN EN DE OORLOG

De Paus zal wellicht spreken tot het Heilig College in een geheime zitting op 12 Mei over de internationale toestand, de mogelijke komende ontwikkelingen en vooral het effect, dat de oorlog heeft op de Katholieke Kerk. Biezonderheden ontbreken, maar kerkelijke waarnemers zeggen, dat het Vaticaan reeds rekening houdt met de mogelijkheid, dat ook de Verenigde Staten in oorlog zullen geraken, **waardoor het contact tussen het Vaticaan en de Kerk in Amerika moeilijk zou kunnen worden gemaakt.**

Vermoedelijk zal een gedeelte van de toespraak ook handelen over de ontwikkelingen van de Katholieke Kerk in Japan en Haar erkenning kort geleden door de Japanse Regering, alsmede de vestiging van een plaatselijke Hiërarchie, uitsluitend bestaande uit Japanse Bisschoppen, ter vervanging van de vroegere buitenlandse Bisschoppen, die meestal Fransen geweest zijn. Of de toespraak publiek zal worden gemaakt, is niet bekend (Vaticaan, (AP) 10.5).

JAMES ROOSEVELT IN CAIRO.

Kapitein James Roosevelt die te Caïro arriveerde als waarnemer voor het Marinierscorps der Verenigde Staten, sprak als zijn mening uit, **dat de Verenigde Staen, met uitzondering van het zenden van troepen, feitelijk reeds in oorlog zijn.** De oudste zoon van den President deed deze verklaring in antwoord op een vraag of hij dacht, dat de Verenigde Staten Engeland het beste zouden helpen door in de oorlog te gaan of er langer buiten te blijven.

De Kapitein bracht een brief mee voor Koning Farouk van Egypte van den President. De inhoud van de brief werd niet bekend gemaakt. (Caïro, (AP), 9.5).

BERLIJN AANGEVALLEN.

Verschillende Britse vliegtuigen bombardeerden in de afgelopen nacht de industriële objecten te Berlijn.

Bovendien werd een succesvolle aanval gedaan door een sterke macht van bommenwerpers op de industrieën te Mannheim en Ludwighaven, waar hevige schade werd aangericht en grote branden woedden toen men vertrok. (Londen, (AP) 10.5-.

Uit Berlijn wordt gemeld, dat deze stad en een grote stad in het Zuiden van Duitsland waarschijnlijk de voornaamste objecten waren van de aanvallen der Royal Airforce in de afgelopen nacht op het Reich. Gemeld werd, dat de Engelsen boven Noordwestelijk en Zuidwestelijk Duitsland verschenen. De schade aan bezittingen was niet ogenblikkelijk vast te stellen, doch men voegde er aan toe, dat er onder de bevolking wel doden zullen zijn gevallen. In Berlijn werd een dicht bevolkte woonwijk geraakt en flatgebouwen vernield, zodat een aantal personen werd gedood en gewond. (Berlijn, (AP) 10.5).

HEVIGE LUCHTAANVAL OP CHUNGKING.

Tussen de 60 en 90 Japanse vliegtuigen vielen de voorlopige Chinese hoofdstad voor de tweede maal binnen een week aan, waarbij nieuwe en uitgebreide schade werd aangericht. Er zijn weinig ongevallen te betreuren, omdat de bevolking snel in de schuilkelders verdween. De armere woonwijken moesten de zwaarste slag opvangen (Chungking, (AP) 9.5).

ENGELAND TREFT VOORBEREIDINGEN VOOR TOEKOMSTIGE LUCHTMACHT.

Het Britse Ministerie van Arbeid deelde mede, dat de Engelsen, die geboren zijn in de eerste helft van 1922, zich in Juli 1941 voor dienst moeten opgeven. Zij die in de tweede helft van 1922 zijn geboren, moeten zich zes maanden later opgeven. Dit is het resultaat van een onderzoek betreffende de vraag of men mannen beneden de 20 jaar zou oproepen. Het doel van de Regering is te vermijden, dat personen beneden de 19 jaar zullen worden opgeroepen.

Men gelooft, dat de meeste jongemannen bij de Raf zullen worden gevoegd, overeenkomstig het Regeringsprogram voor het vormen van een ontzaglijke luchtmacht. (Londen, (AP), 9.5)

GEWAPENDE DUITSE TREILER GEZONKEN.

De Britse Admiraliteit deelde in een communiqué mede, dat een van de Britse patrouilles, die opereerde in de Noordelijke wateren, de „Muenchen", een gewapende Duitse treiler, ontmoette. Men opende het vuur waarna de bemanning van de „Muenchen" het schip verliet en het zelf tot zinken bracht.

De bemanning werd vervolgens gered en gevangen genomen. (Londen, (AP), 9.5).

Britten Vechten tegen Zand, Zon en Nazies bij Sollum.

Strijd Irak doodgelopen.

Roosevelt betaalt Hitler met gelijke munt.

Is Pétain ziek?

DE STRIJD IN NOORD AFRIKA.

De Britse gemechaniseerde strijdkrachten opereren thans in een verstikkende zandstorm en zeer heet woestijnweer. Zij doen telkens hevige aanvallen op de tot stilstand gekomen as- strijdkrachten in het Sollum-gebied aan de Egyptische grens met Libye.

Te Caïro registreerde de thermometer 177° Fahrenheit in de schaduw, terwijl in sommige delen van de woestijn het zelfs heter is en er geen andere schaduw te vinden is, dan die welke gegeven wordt door het zand dat door de Zuiderwind van de Sahara wordt opgezweept en waardoor tevens deze hitte wordt veroorzaakt. Bij Tobruk, de door de Engelsen bezette haven op 80 mijl van de Egyptische grens, veroorzaakten de zand- en zeestormen een stilstand van de operaties. (Caïro, (AP). 9.5).

HAILE SELASSIE ORGANISEERT ETHIOPISCHE TROEPEN.

Haile Selassie maakte uit Addis Abeba bekend, dat hij een grote strijdmacht van Ethiopische troepen organiseert om waar dan ook in Afrika of Azië te kunnen dienen met de Engelsen. (New York, (AP). 9.5).

NIEUWE TAAK VAN BRITSE MIDDELLANDSE ZEEVLOOT.

Van ingelichte Engelse zijde deelde men mede, dat, nu de strijd in Griekenland is geëindigd, de Britse Middellandse Zeevloot er zich waarschijnlijk op zal gaan toeleggen om te verhinderen dat voorraden en versterkingen door de asmogendheden voor haar legers in Libye worden aangevoerd voor de aanstaande „Slag van Egypte".

Dat de Britse Vloot bereids een aanvang heeft gemaakt met de nieuwe taak, blijkt uit een Italiaans communiqué, dat mededeling doet van het vlootbombardement van Benghazi, welke stad de belangrijkheid van Tripoli deelt als grote haven van Libye. (Londen. (AP). 9.5).

DE AANVAL OP SUEZ.

Duitse en Italiaanse Luchtmachten hebben volgens het DNB een gezamenlijke aanval gedaan op het Suezkanaal, welke verschillende uren duurde. Niet slechts het kanaal, doch ook de spoorlijn die erlangs loopt, werd gebombardeerd. Voltreffers werden op verschillende plaatsen van de spoorlijn geplaatst. Verder beweert men electrische centrales in de Kanaalzone te hebben beschadigd en hoogspanningsdraden te hebben vernield.

Een hevig afweervuur werd door de Engelsen afgegeven. Men deelde niet mede, wanneer de aanval heeft plaats gehad. (Berlijn, (AP). 9.5).

DIENST NAAR DE RODE ZEE ZAL WORDEN GEOPEND.

De Maritieme Commissie van de Verenigde Staten deelde mede, dat een dienst zal worden geopend naar de Rode Zee, met schepen van de Verenigde Staten en dat nog een dienst zal worden geopend naar China.

Men weigerde echter biezonderheden hierover te verstrekken. President Roosevelt heeft onlangs verklaard, dat de Rode Zee niet meer tot de oorlogszone behoort in een klaarblijkelijke poging om de Engelsen te helpen de voorraden van de Verenigde Staten naar Egypte te vervoeren. Bij het weigeren om biezonderheden te verstrekken zonder een formele bekendmaking zeide de zegsman van de Commissie, dat het de politiek is om geen inlichtingen te verstrekken betreffende bewegingen van schepen, indien dit nadelig voor de Engelsen kan zijn. (Washington, (AP). 9.5)

LUCHTACTIVITEITEN VAN DE RAF IN IRAK.

Strijd is vrijwel ten einde.

De Royal Airforce heeft naar het schijnt afgedaan met de Irakese luchtmacht door de bomaanvallen van gisteren op de landingsterreinen van Kakuaba en Shahnaban nabij Bagdad. Het personeel van de vliegschool te Habbaniyah komt de eer toe van het terugwerpen der Irakezen en hun achtervolging in vliegtuigen van de Raf. Een hoge officier van de Raf in Irak deelde mede, dat de Irakezen thans geen enkel luchtoffensief van enig belang meer kunnen nemen. Verder maakte hij bekend, dat de transportvliegtuigen, die de Indische versterkingen naar Habbaniyah brachten, deze terugvoerden naar een punt ten Zuiden van Basra, alsmede meer dan 200 personen van Habbaniyah. Alle Britse vrouwen en kinderen, die zich te Bagdad bevonden, toen de gevechten een aanvang namen, werden geëvacueerd naar Basra. Het grootste deel daarvan vertrok bereids naar Indië. (Caïro, (AP) 9.5).

DUITSLAND BELOOFDE DOCH ZOND GEEN HULP.

Uit Irak wordt gemeld, dat Duitsland beloofd had om op 2 Mei een belangrijke strijdkracht door de lucht naar Irak te zullen zenden, doch deze belofte niet nagekomen is. (Caïro, (AP). 9.5).

IRAK VERNIELD.

Het Hoofdkwartier van de Britse Luchtmacht deelde mede, dat grote branden ontstonden bij een aanval op een Irakese olie opslagplaats nabij de luchtbasis Rashid op enkele mijlen van Bagdad verwijderd, welke aanval gisterenmorgen plaats had. Hedenmiddag zouden de branden echter nog steeds voortwoeden.

De vliegvelden te Rashid zouden door de Royal Airforce zijn ingericht en droegen vroeger de naam van Hanaidi. (Caïro, (AP). 9.5).

IRAKEZEN EISEN.

De Irakese Legatie te Ankara berichtte, dat Madji Shefket, de Irakese Minister van Defensie, die hier op Donderdag arriveerde voor het afleggen van een informeel bezoek, heeft geëist, dat de Britten 2000 troepen uit Irak zullen verwijderen, waarna men za kunnen geraken tot een oplossing in het Brits-Irakese conflict.

Naar vernomen wordt, besprak hij de mogelijkheid met de Turkse leiders. (Ankara, (AP). 9.5).

AANBOD VOOR BEMIDDELING AAN PERU EN ECUADOR.

Argentinië, Brazilië en de Verenigde Staten boden hun vriendendiensten aan Peru en Ecuador in een poging om de reeds lang hangende geschillen om een stuk grondgebied, dat door beide landen wordt geëist te regelen.

Vernomen werd, dat gisteravond gelijkluidende telegrammen aan Peru en Ecuador werden verzonden. Deze zeiden, dat het voor de vrede en veiligheid van het Westelijk halfrond dringend wordt geacht, dat de moeilijkheden tussen Peru en Ecuador worden opgelost. (Washington, (AP). 9.5).

TURKSE PERS-COMMENTAREN.

Turkse nieuwsbladen, die commentaar leverden op het debat in het Engelse Lagerhuis en op Hitlers redevoering, deelden mede, dat Turkije zowel voor Engeland als Duitsland belangrijk schijnt te zijn. „Tan" zeide: „Gezien het debat in het Lagerhuis en Hitlers speech is Engeland noch Duitsland verantwoordelijk voor het brengen van de oorlog in de Balkan. De werkelijke verantwoordelijkheid ligt bij Joegoslavië, dat niet was voorbereid en Griekenland, dat besliste zich te zullen verdedigen". (Istanbul, (AP). 9.5).

JOEGOSLAVIË'S GABRILOVIC KRIJGT DE BONS.

Het Russische Commissariaat van Buitenlandse Zaken deelde aan den Joegoslavischen Ambassadeur te Moskou, Milan Gabrilovic, mede, dat zijn macht als Gezant zijn waarde heeft verloren. (Nauwelijks een maand geleden heeft Rusland een vriendschapsverdrag met Joegoslavië gesloten — Red.) (Moskou, (AP). 9.5).

RUSLANDS POLITIEK SCHIJNT TEN GUNSTE VAN DUITSLAND TE KEREN.

In diplomatieke kringen gelooft men, dat Stalin, die deze week het Premierschap op zich genomen heeft, persoonlijk de geschillen met Duitsland over de nazie-penetratie van de Balkan regelt, teneinde de Sovjet-politiek van vrede en neutraliteit te bewaren. De pers van heden weerspiegelde deze houding in het biezonder door het doen uitkomen van de berichten over de luchtaanval op het Suezkanaal en de onthouding van David Lloyd George om te stemmen voor de motie van vertrouwen in Churchill. Of Rusland zich thans zal aansluiten bij de asmogendheden, is niet bekend. In November jl. weigerde men dat te doen (Moskou, (AP) 9.5).

ENGELSE MENING OVER RUSSISCHE ACTIE.

Van ingelichte Britse zijde was men weigerachtig om enig commentaar te leveren op het intrekken door de Sovjet van de erkenning der Joegoslavische, Noorse en Belgische legaties, zolang een volledige en officiële informatie nog niet is ontvangen. Men zeide echter, dat het een actie schijnt te zijn, die enige bevrediging aan de Duitsers zou kunnen schenken, zonder Rusland veel te kosten (Londen, (AP) 9.5).

DUITS PROTEST BIJ DE V. S.

Van gezaghebbende zijde wordt gemeld, dat de Duitse Regering de hulp van de Verenigde Staten aan Engeland voor het eerst heeft uitgedaagd in een formele nota, waarin geprotesteerd wordt tegen de hangende Amerikaanse wet, waardoor de Duitse schepen zouden worden overgenomen.

Hull deelde mede, dat de Duitse nota gisteravond door de Duitse Ambassade aan het Departement werd gezonden en hij haar spoedig zal bestuderen.

Duitsland noemde twee punten waarmede men zich verzet tegen de Amerikaanse wet betreffende de Duitse schepen:

1) Hierdoor zouden eigendommen van buitenlandse particulieren worden geconfisqueerd; 2) Dat Roosevelt niet kan verklaren dat er een nationaal gebrek aan schepen heerst, omdat dit een resultaat zou zijn van het lenen van Amerikaanse schepen aan de Engelsen.

Men meent dat dit de eerste maal is, dat de Duitse Regering refereerde naar de Noordamerikaanse hulp aan Engeland in een formele nota aan de Regering van de Verenigde Staten.

Naar vermeld beweert Duitsland tevens, dat de inbeslagneming van twee Duitse schepen, die thans in bescherming van de bewaring zijn, zelfs indien uitgevoerd onder de nieuwe wet, de internationale wet zou schenden alsmede het Handels- en Navigatieverdrag van 1923 tussen de twee landen. (Washington, (AP). 9.5).

ITALIE ZAL OOK PROTESTEREN

De fascistische journalist Virginio Gayda van de „Giornale d'Italia" gaf te kennen, dat Italië Duitsland zal volgen in het protest betreffende de inbeslagneming door de Verenigde Staten van hun schepen door de wet, die reeds gepasseerd is door het Huis.

Gayda zeide: „Het is meer dan natuurlijk dat Italië en Duitsland zullen protesteren". (Rome, (AP). 9.5).

VREEMDELINGEN IN NEW YORK OPGEPIKT.

De Immigratiedienst, die 160 Duitse zeelui op Woensdag in arrest nam, ondernam plotseling wederom een klopjacht op vreemdelingen, waarbij verschillende Italianen werden gearresteerd. Verder werd gezocht naar een aantal anderen, die ervan beschuldigd worden langer in het land te zijn gebleven dan vergund was. (New York, (AP). 9.5).

BESLAG OP GELDEN VAN DE „FARBENINDUSTRIE" IN DE V.S.

Procureur-Generaal Jackson deelde mede, dat de Verenigde Staten beslag hebben gelegd op de fondsen van de I. G. Farbenindustrie, die hij beschreef als waarschijnlijk een van de machtigste factoren van de Duitse invloed op de Amerikaanse industrie. (Washington, (AP). 9.5).

AMERIKAANSE AMBASSADEUR NAAR COLOMBIA.

Spruille Braden, Ambassadeur van de Verenigde Staten in Colombia, vertrok aan boord van de Santa Clara naar Barranquilla op weg nar Bogota. (New York, (AP). 9.5).

DE HELD VAN VERDUN IS ZIEK

In Engeland werd vernomen, dat de toestand van Maarschalk Pétain een ernstige wending heeft genomen. Hij zou in haast uit Vichy naar de Riviëra vertrokken zijn om te trachten er genezing te vinden van zijn nierziekte.

Naar vermeld, heeft men Darlan gewaarschuwd, dat er mogelijkheid bestaat voor ernstige complicaties. (Londen, (AP). 9.5).

VOLGENS DUITSERS IS PETAIN NIET ZIEK.

De Duitse radio deelde mede, dat officieel in Vichy werd bekend gemaakt, dat Pétain op Zaterdag naar Vichy zal terugkeren. Hierdoor worden de Engelse rapporten volgens welke hij ziek is, ontkend. (New York, (AP). 9.5).

NAZIES BOVEN ENGELAND.

Een communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart en van Binnenlandse Veiligheid deelde mede, dat de vijandelijke activiteit in de afgelopen nacht boven Engeland niet op zo grote schaal was als in de voorgaande nchten en nergens ontwikkelde zich een geconcentreerde aanval. Bommen werden op verschillende punten over het gehele land geworpen. Dit waren meestal lichte aanvalen, doch op een plaats werd enige schade aangericht. Een aantal ongevallen werd gerapporteerd over het gehele land. Dit aantal is niet groot, doch een klein aantal personen werd gedood. Naar bekend is werden drie vijandelijke bommenwerpers in de afgelopen nacht door de Britse gevechtsvliegtuigen boven Engeland vernield. (Londen, (AP) 10.5).

Van ingelichte zijde te Berlijn deelde men mede, dat individuele bommenwerpers in de afgelopn nacht effectieve aanvallen hebben gedaan op verschillende objecten in Zuid- en Zuid-Oost Engeland. Tegelijkertijd waren verkenningsvliegtuigen actief boven het land. (Berlijn, (AP) 10.5).

DE TOT ZINKEN GEBRACHTE DUITSE RAIDER.

In gezaghebbende Engelse kringen te Londen meent men, dat de Duitse raider, die in de Indische Oceaan tot zinken werd gebracht, een vroeger lijnschip was van de Hansa van 10.000 ton. De bemanning wordt geschat op 300 man, terwijl het schip waarschijnlijk was uitgerust met zes 5.9 duim kanonnen, torpedo-lanceerbuizen en tevens mijnen kon leggen.

Een aantal Britse zeelui, dat aan boord gevangen zat, werd samen met enkele Duitsers gered. (Londen, (AP). 9.5)

FRANSE ARBEIDERS IN DIENST VAN DUITSLAND.

Via Berlijn wordt uit Parijs gemeld, dat de Arbeidscommissaris in bezet Frankrijk onthulde, dat 45.000 Franse arbeiders thans een betrekking hebben in Duitse fabrieken en industrieeën. Ongeveer 34.000 daarvan komen uit de streek van Parijs onder het vrijwillige werkverschaffingsplan (Parijs, (AP) 9.5).

BRITSE VLOOT VERTREKT UIT GIBRALTAR.

Het Britse slagschip „Repulse", het Britse vliegtuigmoederschip „Argus" en vijf torpedojagers verlieten Gibraltar met twee grote lijnschepen, die worden gebruikt als troepen-transportschepen. (Algeciras, (AP). 9.5).

DUITSLAND HERDENKT HET OFFENSIEF VAN 10 MEI.

Op de vooravond van de jaardag van het grote offensief, waardoor Frankrijk, Nederland, België en Luxemburg werden verpletterd, hield Duitsland zijn gewapende strijdkrachten geconcentreerd op den overblijvenden vijand „Engeland" op de volgende wijze: Luchtaanvallen worden op Engeland zelf ondernomen; de Asstrijdkrachten in Noord-Afrika doen meer dan slechts weerstand bieden; de Britse sterkten in het Middellandse Zeegebied worden lastig gevallen, terwijl tenslotte de Duitsers rukken aan de levenslijn van de Britse scheepvaart.

De Duitse pers legt intussen zo zeer de nadruk op de luchtaanvallen op de Engelse havens, dat neutrale waarnemers speculeren op een Duitse massaaanval op Engeland vóór de oorlogsmaterialen van de Verenigde Staten in groten getale kunnen worden afgeleverd (Berlijn, (AP) 9.5).

Man van Heden

Morgen, 11 Mei, is Winston Spencer Churchill een jaar Minister-President. Hier is iets uit zijn leven:

Hij diende in het koloniale leger, oorlogscorrespondent tijdens de Boerenoorlog in Zuid Afrika, werd krijgsgevangene en kwam vrij, kwam conservatief lid in het Lagerhuis (1900), ging vier jaar nadien over tot de liberale partij, werd weer vier later Minister van Handel.

In 1909 bezocht hij de Duitse legermanoeuvres en was de gast van Keizer Wilhelm II Een jaar daarna kwam hij aan Binnenlandse Zaken. Als Eerste Lord van de Admiraliteit ontwerpt hij in 1911 het vlootprogramma, dat in 1918 zijn eerste overwinning op de Duitsers zou worden Als Wereldoorlog I uitbreekt, is Winston in actieve dienst aan het Westelijk front en wordt in 1817 Minister van Munitie.

In Wereldoorlog I was Winston Churchill de grote motor van de beruchte Dardanellenexpeditie, die in Februari 1915 met veel animo door de Geallieerden begonnen, tenslotte van de Turken zoveel tegenstand ondervond, dat de Geallieerden in December d.a.v. van de weinige veroverde punten met de stille trom aftrokken.

In 1919 wordt Churchill Minister van Oorlog.

Winston Churchill, thans 66 jaar, is niet onbemiddeld, maar hij komt altijd geld te kort.

Dat tekort vult hij aan met pennevruchten. Hij was zowel uitgever-redacteur van de „British Gazette (waardoor hij de linker vleugel tegen zich kreeg), dagbladcorrespondent, en geleerde. Als biograaf van Randolph Churchill Winston vader, gestorven 1895) en de hertog van Marlborough maakte hij naam door zijn classieke stijl. Over de periode 1911 — 1927 schreef hij een magistraal „World Crisis". De radio-luisteraars, die Winston aan hun toestel beluisterd hebben, weten, dat de Engelse premier een van de begaafdste redenaars is, die Engeland thans heeft. Zijn redevoeringen, zijn verklaringen in het parlement bereidt hij met grote zorg voor, hij leert ze practisch van buiten, elk woord is verantwoord en heeft zijn draagkracht. Churchills proza is 18'deeuws en rolt met als het ware uitgebalanceerde donderzinnen tot de climax. De wijze, waarop Winston van tijd tot tijd het oorlogsrealisme voor de microphoon beschrijft, vindt nergens haar weerga.

Hij sprak duidelijk, toen anderen verwaterde zinnen uitten betreffende Rijnland, Oostenrijk en Tsjechoslowakije. Eens de bittere tegenstander van Rusland in zijn „British Gazette", en niet zeer sympathiek tegen een te idealistisch opgevatte Volkenbond van Wilson, heeft Churchill later een schitterende poging gedaan de Volkenbond te doen herleven en Rusland in een groot verbond te omvatten. Toen de gehele Tory-partij nog dacht, dat Adolf zijn expansie-zucht in het Oosten zou uitvieren, begreep Churchill, dat het Hitler-gevaar de ganse wereld bedreigde en wendde hij de koers ten aanzien van Volkenbond en Sovjets.

Maar het kostte hem en de groep, die het met hem hield, uitsluiting uit de leiding der zaken. Nochtans aanvaardde Churchill de leiding van de Admiraliteit onder Premier Arthur Neville Chamberlain, die hem eerst verongelijkt had. Toen de vijand aan de poort lag, werd Winston Churchill leider der Britten, leider der Verbondenen, leider der Beschaafde Wereld tegen het brute geweld.

Tijdens Wereldoorlog I ging er een rijmpje rond, waarvan Winston Churchill de inhoud was. Hier is het, het is nog actueel:

There was a young man of Dundee
Whom they gave command of the sea.
He had command
Of the air and the land,
Just to make it quite fair for all three.

CURACAO

CUROM-NIEUWS.

Programma **Zo.:** 11.00 „Voor elck wat wils".
12.15 Nieuwsbulletin.
13.00 Wilhelmus, sluiting.
19.30 Gevarieerd Programma.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 Fragmenten uit bekende opera's.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

Programma **Ma.:** 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.30 Gevarieerd Programma.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 Zuid-Afrikaanse Liedjes.
21.00 Vervolg Gevarieerd Programma.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hun radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen: van 10 Mei 18 uur af tot 11 Mei 20 uur door den gouvernementsgeneeskundige: J. de J. Arends, arts, Bargestraat 53, tel. 2140.

KAMPEMENT VOOR ONWILLIGE ZEELIEDEN IN AANBOUW.

Op Suffisant wordt momenteel een kampement gebouwd, waarin zullen worden ondergebracht de zeelieden van Nederlandse nationaliteit, die verbonden zijn aan de koopvaardijvloot, doch bij aankomst in de havens van het Westelijk halfrond, drossen of weigeren weder aan boord dienst te nemen. Al zulke zeelieden **van het gehele Westelijk halfrond** zullen naar dit Eiland worden getransporteerd en hier worden opgesloten. Elke barak zal ongeveer een 60 man kunnen herbergen.

Om de barrakken wordt de bekende dubbele prikkeldraadversperring aangebracht, waartussen een neutrale zone.

Na de oorlog zullen de barrakken voor kazernes worden gebruikt.

KATHOLIEKE JEUGDCENTRALE

De K.J.C. bood gisteren de Curaçaose jeugd de film „The Great Dictator" van Charly Chaplin aan. De zaal was stampvol.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Uitslag: Ajax — D.T.V. 2—2.
Programma Zondag:
14.45: Boca Junior — Nacional.
16.30: Independiente — Vief.

ARUBA

10 MEI HERDENKING.

2 minuten stilte.

Evenals op Curaçao wordt hier vandaag niet gevlagd, behalve bij enkele particulieren, die er de voorkeur aan geven hun vlag halfstok te hijsen.

Hedenmorgen zijn in alle r.k. kerken van dit Eiland herdenkingsdiensten gehouden, waarvoor veel belangstelling bestond. In predicaties werd het gebeuren van een jaar geleden herdacht. In de Protestantse Kerk heeft men heden geen dienst gehouden, doch men zal morgen, Zondagochtend, een biezondere gedachtenisdienst houden.

Om half 12 vanmorgen, zo zei een telegram, werd overal op het Eiland twee minuten stilte in acht genomen. Het was een treffend ogenblik, toen verkeer en voetgangers plotseling stil hielden. Velen zag men openlijk op straat in gebed verzonken staan.

GOUVERNEUR OPENDE MILITAIR TEHUIS.

De Gouverneur was Donderdagavond in San Nicolaas, waar hij het nieuwe R.K. Militair Tehuis opende. Een kleine 200 militairen waren aanwezig, evenals de autoriteiten van dit Eiland. Pastoor Michaël Holterman O.P., aalmoezenier der militairen, voerde het woord.

ZOETWATERSTROOM.

Gouverneur was geïnteresseerd.

De zoetwaterstroom, waarover „Dagblad Amigoe di Curaçao" reeds enkele malen schreef en die naar aanleiding hiervan ook in de suppletoire begroting ter sprake kwam, had de volle belangstelling van den Gouverneur. Z.E. vroeg naar de uitslag van metingen en proeven. Volgens Frère Appolinaire zou de stroom onder school en huis der frères doorstromen naar Rancho (Z.W.-richting) en afkomstig zijn uit Zuid Amerika. Bij de Oostkant van de school loopt de zoetwaterstroom op 60 m. diepte. Een halve hectometer verder (bij standbeeld H. Hart), loopt de stroom op 40 m. onder de oppervlakte. Nog weer elders ligt de stroom slechts 10 m. diep.

Eind Mei komt Frère Appolinaire weer terug met zijn broer (ook een expert) om nieuwe onderzoekingen te doen. Op Aruba hoopt men, dat dit zoete water ook dienstbaar zal kunnen worden gemaakt.

WORDT RIJBEWIJS VAN CHOCHO INGETROKKEN?

Reeds vier verzoekschriften zijn ingediend om het rijbewijs van den roekelozen chauffeur Chocho, die dezer dagen — zoals wij meldden — een kind dood reed en een vrouw ernstig verwondde, in te trekken. De toestand van de vrouw, die ong. 15 meter werd meegesleurd, is nog zeer dubieus.

GOUVERNEMENT GAAT PLOEGEN.

Als gevolg van de studie, die de Gouverneur van Curaçao, deze week op Aruba van de landbouw heeft gemaakt, zullen gronden worden omgeploegd op gouvernementskosten. Anders zouden de planters dit op eigen hoge kosten moeten laten doen.

FILM.

Zaterdag en Zondag gaat in Cinelandia een Paramount-film, waarin uitsluitend Spaans gesproken en gezongen wordt. Ook voor niet- of slechts een weinig Spaans-sprekenden geen bezwaar; deze luchtige film met haar eenvoudige, semi-dramatische inhoud, waarin ook de vrolijke noot allerminst ontbreekt en goede zang, zal door menigeen, bij wijze van afwisseling, met genoegen worden gezien.

Zowel Tito Guizar, waar de film om draait, met zijn mooi geluid en aangename wijze van bewegen, het spel zijner kleine beschermelinge, alsmede de strekking, doen sympathiek aan. Ook de zangeres Tana zingt, en zingt goed.

„Saps At Sea" met Stan Laurel en Olivier Hardy geeft hun. die deze twee komieken kunnen appreciëren, volop gelegenheid om te lachen om hun grappen en grollen als zij, voor een rustkuur, van de zee moeten gaan genieten en tegelijkertijd nog kans zien om een berucht misdadiger in te rekenen. Heel aardig is wel de „smakelijke" eetpartij.

De film duurt niet te lang.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

De Britse admiraliteit maakte bekend, dat 368 Britse, geallieerde en neutrale schepen van in totaal 1.617.379 ton in de eerste vier maanden van dit jaar tot zinken zijn gebracht.

Het Italiaanse nieuwsbureau Stefani bericht, dat op Donderdag een Brits convooi door Italiaanse vliegtuigen werd aangevallen en ernstige schade leed door torpedobommen. Het convooi bestond uit 18 schepen die zwaar gescorteerd waren met troepen en allerhande oorlogsmateriaal voor Palestina.

Naar uit Washington wordt medegedeeld, is men van mening, dat President Roosevelt thans werkt aan een buitengewoon belangrijke verklaring betreffende de buitenlandse politiek.

Hedenmorgen hadden er luchtgevechten plaats boven het Engelse Kanaal toen Duitse gevechtsvliegtuigen trachtten op verkenningstochten te doen boven de Zuidoostelijke kust. Kleine groepen nazie-vliegtuigen trachtten dekking te zoeken achter de wolken, hetgeen hun niet gelukte, aangezien de wolken snel werden voortgedreven. De gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce vingen de Duitsers op en men gelooft, dat allen werden teruggedreven.

In ingelichte Engelse kringen drukte men het vertrouwen uit van een vroege Britse overwinning in Irak, omdat de Raf de lucht beheerst en de Irakese troepen van het Habbaniyah-vliegveld, waar de gevechten negen dagen terug begonnen, reeds werden teruggedreven. De Engelsen bombardeerden de Irakese troepen buiten het vliegveld van Ruthba in de Westelijke woestijn en bezetten dit.

Men meent, dat Engeland een staking van de strijd zal eisen alvorens een verzoek om bemiddeling te overwegen. Volgens een onbevestigd bericht uit Ankara zou de Irakese Minister van Defensie, die er op het ogenblik vertoeft, hebben geëist dat voor een regeling van het dispuut 2000 Britse troepen moeten worden verwijderd. In gezaghebbende kringen deelde men mede, dat deze eis zou worden verworpen.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

10 Mei. De dag welke met bloedige letters in onze Nederlandse geschiedenis zal geschreven blijven. En 1940 het jaar dat met meer recht dan 1672 het rampjaar uit deze historie zal zijn.

Hitler, die bij het verdrag van München en de afstand van Sudeten-Duitsland plechtig had verklaard, dat hiermede zijn laatste verlangen naar expansie, zijn laatste territoriale aspiratie in Europa was voldaan, was de door God gezongen gesel Gods, welke ons land deze ellende berokkende.

Hoe dikwijls had hij bovendien de neutraliteit van Nederland gegarandeerd?

Toen op 8 Mei berichten kwamen omtrent een Duitse inval in Nederland, werd dit nogmaals door de Duitse regering officieel tegengesproken, terwijl toch de Duitse gemechaniseerde colonnes bij duizenden reeds op weg waren naar ons Moederland.

Van Hitler echter, die reeds zo dikwijls zijn woord gebroken had tegenover Oostenrijk, Tsjechoslowakije, de Scandinavische landen, het Vaticaan enz. was niet anders te verwachten.

Hier volgt ten overvloede nog eens een bloemlezing uit de woordbreuken van den stichter der nieuwe orde, wiens portret wij zelf in Berlijn onder het **kruisbeeld** op het altaar in een Lutherse kerk hebben zien staan (najaar 1939). En volgens de berichten hangt dit portret thans ook in enkele kerken van Noorwegen...

Hier zijn Hitlers leugens:

1. „Na de oplossing van de Saarquaestie heeft de Duitse regering het voornemen en is zij besloten om het Locarno-pact volledig te aanvaarden" (30 Jan. 1934).

Op 7 Maart brak Hitler zijn woord door tegen het Locarno-pact in het Rijnland te gaan militariseren.

2. „Duitsland heeft noch de wens noch de bedoeling zich met de innerlijke aangelegenheden van Oostenrijk te bemoeien, of Oostenrijk te annexeren of zich ermede te verenigen." (21 Mei 1935).

Op 12 Maart 1938 brak Hitler zijn woord en annexeerde Oostenrijk.

3. „Ik herhaal hier, dat nadat dit probleem (betreffende Sudetenland) is opgelost, er verder geen territoriale eisen voor Duitsland in Europa bestaan...... Wij wensen geen Tsjechen te hebben". (26 September 1938).

Op 14 Maart 1939 brak Hitler zijn woord en Nazie-troepen marcheerden Tsjechoslowakije binnen.

4. „Wij allen zijn besloten, en overtuigd, dat onze overeenstemming (met Polen) een blijvende en duurzame vrede zal waarborgen...... Wij vormen twee volkeren. Die beide mogen leven. (26 Sept. 1938).

Op 1 September 1939, om 5.11 uur, brak Hitler zijn woord en begon met de invasie van Polen de huidige oorlog.

5. „Duitsland heeft niet-aanvalsverdragen met de Baltische Staten gesloten; zijn belangen daar zijn uitsluitend van economische aard." (6 Oct. 1939).

Op 9 April 1940 voor de dageraad brak Hitler zijn woord en marcheerden Nazie-troepen Denemarken binnen en vielen Nazie-oorlogsschepen Noorwegen aan.

6. „Het nieuwe Rijk heeft getracht de traditionele vriendschap met Nederland (Hitler zei n.b. „Holland"!) voort te zetten. Terstond toen ik het bewind in handen had genomen, heb ik getracht vriendschappelijke relaties met België aan te knopen...... Wij hebben garanties gegeven aan de Staten van het Westen". (26 Oct. 1938 en 6 Oct. 1939).

Op 10 Mei 1940 brak Hitler bij het krieken van de dageraad dit tweemaal gegeven woord door Nederland en België binnen te vallen.

7. „Wij hebben aan al onze grensstaten de onschendbaarheid van hun grondgebied gewaarborgd voor wat Duitsland betreft. Dat is geen phrase, maar dat is onze heilige wil...... Elzas-Lotharingen bestaat voor ons niet meer...... Wij wensen niets van Frankrijk, absoluut niets". (26 Sept. 1939).

Op 10 November 1940 brak Hitler zijn woord door Lotharingen bij het Derde Rijk in te lijven.

Sedert dien donderde de Juggernaut over meer dan een dozijn landen:

	Datum van invasie of van onderwerping aan Nazie-contrôle.	Inwoners
Oostenrijk	Maart 1938	7.000.000
Tsjechoslowakije	Oct. 1938	13.000.000
Polen en Dantzig	Sept. 1939	22.400.000
Noorwegen	April 1940	3.000.000
Denemarken	April 1940	3.800.000
Nederland	Mei 1940	8.700.000
België	Mei 1940	8.400.000
Luxemburg	Mei 1940	300.000
Frankrijk (Bezet)	Mei 1940	27.900.000
Hongarije	Nov. 1940	8.700.000
Roemenië	Nov. 1940	14.100.000
Bulgarije	Maart 1941	6.500.000
Joegoslavië	Maart 1941	16.000.000
Hellas	April 1941	6.200.000
		147.000.000

Het was een race. In 18 dagen viel Polen. Noorwegen en Denemarken werden in 24 dagen onder de voet gelopen, heel West Europa van Texel en Dollart tot aan Zuid Frankrijk werd in 39 dagen verpletterd, in Joegoslavië werd het vonnis voltrokken in 12 dagen, in Hellas in 22.

147.000.000 mensen onder de raderen van Hitlers zegekar.

Heel de wereld, ver buiten Europa's grenzen, werd ontwricht en zal dat in lengte van dagen blijven. Vandaag bepalen onze gedachten zich evenwel bij ons Vaderland allereerst.

Rampspoedige gedachte zijn dat als wij denken aan het verraad, dat door eigen Nederlanders aan de Nederlandse zaak werd gepleegd, en nog steeds gepleegd wordt.

Van de N.S.B. hadden we nooit anders verwacht; maar in de loop van dit rampjaar hebben ook andere alom bekende namen van kunstenaars, geleerden ea, een diep treurige vermaardheid gekregen.

En hoevele Nederlanders zijn er, die thans, om goede posten en rijke baantjes den overweldiger ter wille zijn, en aan eigen landgenoten het snoodste verraad plegen.

Heerlijk echter staat tegenover de houding der Kerken en haar fiere geestelijke leidslieden. Het is alsof het Christendom in verdrukking geboren plotseling nieuwe sterke loten schiet.

Er is in de hervormde Kerk in ons Moederland sinds 10 Mei meer ten goede veranderd, dan sedert 1850 mogelijk gebleken was. En stille beschreiden figuren, die in oprecht Christelijke levenswandel onopgemerkt hun pad waren gegaan, bloeien thans door de lichtgeving van het geloof plotseling omhoog, in hun dappere houding tegen het naziedom anderen tot inspiratie. Aan hen, aan figuren als H N.. de Graaf, ontdekken tallozen opnieuw de eeuwige schoonheid, de wonderbaarlijke kracht van het Christelijk geloof.

In de Protestantse kerken van alle richtingen is onlangs een waardig en sterk protest tegen de Duitse ariërparapraaph voorgelezen. Ook in de Rooms-Katholieke kerken legt men, onder de bezetting een grote moed aan de dag. Zo hoorden wij kort geleden van een uit het bezette gebied ontkomen Nederlander hoe hij heeft bijgewoond dat in een dier kerken een Franciscaner Pater een rede hield, gebaseerd op „de inval der barbaren", en op onze liefde voor het Koninklijk Huis. En toen de Pater zijn openhartige fel-gesproken predicatie voor een stampvol godshuis geëindigd had, speelde het orgel het Wilhelmus.

Bekend is ook, hoe de bisschoppen in ons Moederland, enkele maanden geleden een herderlijk schrijven hebben doen verschijnen, dat van alle kansels in de R. K. bedehuizen van ons Moederland is voorgelezen, en waarin de R. K. kerk zeer krachtig en positief de N S. B. en de nazie-doctrines verwerpt. Dit standpunt is niet nieuw en men kon ook niets anders verwachten. Maar toch doet het ons aller hart goed, welk geloof wij ook belijden, wanneer wij zulke schone voorbeelden van Christelijke fierheid en openlijk verzet zien toegevoegd, aan de vele, die ons reeds uit het bezette Nederland zijn bekend..

Maar wat ons vooral opwekt en vol verwachting steunt is, dat uit dit verzet duidelijk blijkt, dat de Kerken geen afwachtende houding aannemen, in de hoop op betere tijden, dat zij geen spoor van vrees of terughoudendheid tonen, dat zij zich niet slechts bepalen tot een stil en lijdelijk verzet. Zij zijn over de gehele linie tot de aanval overgegaan, in een prachtig en vlammend geestelijk offensief.

Tot hoop stemmen ons ook de offers, welke er zo vele gebracht worden en zijn; en welke onmogelijk tevergeefs kunnen zijn geleden.

Een ieder van ons moet getroffen zijn geweest door het bericht, dat de oud-minister van Justitie de 49 jarige Carolus Goseling dezer dagen in een Duits concentratiekamp gestorven is.

Er werd niet bij verteld hoe? En misschien zullen wij het nooit te weten komen; zeker niet wanneer hij daar doodgemarteld is, zoals zovelen vóór hem.

De gruwel-film „Hitler Beast of Berlin", vertoonde deze week op dit eiland iets van het interieur van deze concentratiekampen, en voor degenen, die deze film gezien hebben kunnen wij hieraan toevoegen, dat de tonelen van mishandeling daar verzwakt zijn, zoals wij weten uit persoonlijke relaties met een Duitsen Jood en een Pool, die in Oranienburg gezeten hebben en ontsnapten naar het buitenland.

Gelukkig dat Nederland ook nog oud ministers had, die hun leven hebben weten te offeren voor beginsel en Vaderland.

Maar ook een groot aantal Nederlandse jongens hebben dit offer weten te brengen, en brengen het nog.

Allereerst denken wij hierbij aan de bemanning van marine- en koopvaardijvloot.

Op blz. 5 van dit nummer staat een ontroerende schets over de 3000, die verdronken in de golven.

Om allen te eren willen we heden onze gedachten laten gaan naar het soldatenkerkhof te Rhenen onder aan de Grebbeberg, dat na de sombere dagen van Mei inderhaast werd aangelegd en waarin de lichamen van vele honderden Nederlandse soldaten werden begraven. Geen van onze lezers heeft het nog kunnen bezoeken.

Het kerkhof ligt enkele minuten gaans van het Rhenense station aan de grote weg vlak bij het terrein, waar vele mensenlevens werden vernietigd.

Hier heeft Nederland zijn soldatengraf. Het is geprojecteerd op een vrij uitgestrekt terrein van de Grebbeberg, waar onder dennebomen een duizendjarige rust heerst. **De graven liggen in rijen van vijftig naast elkaar** Het zijn als het ware grote molshopen. Ze moesten vlug worden begraven. Kleine bordjes boven ieder graf geven de naam, rang en regimentsnummer aan van de gevallenen en vele kleine houten kruisen zijn boven de graven aangebracht, met opschriften, die spreken van heldenmoed en berusting. Onder de namen liggen de helmen der gevallen soldaten en menigmaal treft men, behalve dat, nog bajonetten en geweren of andere krijgsvoorwerpen aan, die in de rulle grond zijn gestoken.

Een groot monument staat er reeds midden op dit kerkhof, dat door overlevende kameraden aan de doden werd geschonken.

Talrijk zijn de bedevaarten naar dit kerkhof en van een dezer bedetochten gaf „De Tijd" het volgende verslag:

„Vele bloemen en planten bedekken de graven. Vooral de graven van de onbekende soldaten zijn kwistig met bloemen bestrooid.

Hoewel er dagelijks honderden mensen een bezoek aan het soldatengraf brengen, heerst er een typische stilte, die slechts wordt onderbroken door het hevig gesnik van enkele vrouw of man.

Het is hier zo anders dan op een ander kerkhof. Hier liggen begraven mannen in de jonge bloei van het leven. Aan hun aards bestaan kwam plotseling een einde door een kogel of een granaatscherf. Hun ouders en verwanten hebben het werk van barmhartigheid: doden begraven van hun eigen kind of man niet kunnen beoefenen. Zij stierven verweg van huis. Al deze gedachten jagen de bezoekers door het hoofd. Soms ligt er een groepje hunner neergeknield, in gebed verzonken.

Als wij terugzien, heerst er een geheel andere stemming in de tram.

Het is alsof het bezoek aan het graf verlossend heeft gewerkt. Het leven roept weer en het heeft energie nodig, vooral nu, nu er zoveel te vernieuwen is. De tram dokkert door het verwoeste Rhenen, waar in een groot gedeelte der stad bijna geen steen meer op de andere staat. Vele huizen zijn verdwenen, aan veler materieel bestaan is een einde gekomen.

Primitieve bordjes tussen de puinhopen vertellen. dat op die plek eens die en die zaak stond, welke thans daar en daar wordt voortgezet. In vele nog gespaarde huizen zijn kogelgaten te onderkennen.

Hier wordt geroepen om leven, nieuw leven, om energie en daarwerkelijke steun. Het tijdelijke leven herneemt zijn loop. Het moet geleefd worden. Wanneer Rhenen te zijner tijd herbouwd is, zal deze daad te allen tijde van onze volkskracht spreken en van onze levensdurf.

Het soldatengraf op de Grebbeberg zal te eeuwigen dagen getuigen van de heldenmoed en de durf onder soldaten en het zal ons een blijvende herinnering zijn aan de eeuwigheid "

BUITENLAND

NIEUWE DUITSE CAMOUFLAGE-TACTIEK.

Naar het schijnt, hebben de Duitsers een nieuwe tactiek voor het camoufleren van hun bommenwerpers voor de Britse gevechtsvliegtuigen, hetgeen ontdekt werd aan de vliegtuigen, die kort geleden neergeschoten zijn en besmeerd zijn met een zware stof, die zelfs de bekende swastika en andere kentekenen dekt. De „Evening News" beschreef de stof, welke lijkt op een mengsel van roet en olie en zei, dat van verre het vliegtuig een grijze kleur heeft, die gemakkelijk samenvloeit in de kleur van de wolken en van de nachtelijke hemel, zelfs als het maanlicht helder is.

Hieraan voegde men toe, dat een machine, die bij dag zulk een camouflage zou hebben, een makkelijk doelwit zou zijn, doch dat bij nacht de gevechtsvliegtuigen scherpe kattenogen moeten hebben om de omtrek van zo'n vliegtuig te onderscheiden (Londen, (AP) 9.5).

FRANSE TOESTEMMING VOOR DOORLATING VAN DUITSE TROEPEN?

Volgens ontvangen persberichten zou de Berlijnse correspondent van het Zwitserse blad „Basler Nachricht" geloven, dat de Vichy-Regering heeft toegestaan, dat Duitse troepen door de Franse provincies en de mandaatgebieden, waaronder Syrië, zouden mogen trekken. Men meent, dat dit Duitsland prijs zou zijn voor de concessies betreffende de bezetting van Frankrijk. Naar vermeld, zou de correspondent gezegd hebben, dat Syrië thans ter beschikking van Duitsland schijnt te zijn (Londen, (AP) 9.5).

SPORT - RUBR

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA VOOR DE MAAND MEI 1941

MUNDO NOBO

11 Mei 1941: Vriendsch. wedstrijd	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (Jesurun)
11 Mei 1941: B-Klasse	D.T.S. — Jong Curaçao 2 (Ercol)
18 Mei 1941: Vriendsch. wedstrijd	Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (Brakke)
18 Mei 1941: C-Klasse	Jong Curaçao 3 — Volharding (Rosberg)
18 Mei 1941: Juniores	Jong Holland Jr. — Hercules (Ercol)
25 Mei 1941: Vriendsch. wedstrijd	Jong Holland 1 — K.S.L.I. 1 (Visser)
25 Mei 1941: B-Klasse	Arsenal — Volharding 2 (Dijk)

SCHERPENHEUVEL

18 Mei 1941: B-Klasse	Scherpenheuvel 2 — D.T.S. (H. Rog)

HEINTJE KOOL.

25 Mei 1941: B-Klasse	R.C.C. — K.S.L.I. 2 (Pengel)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur percies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

Overeenkomstig het besluit van de laatste algemene vergadering, de Res.A-Klasse en de B-Klasse de competitie samen in een klasse onder de naam van de B-Klasse.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS

Het komt de laatste tijden herhaaldelijk voor, dat wedstrijden geen gang kunnen vinden, omdat de aangewezen scheidsrechters niet opkomen.
Wij verzoeken u dringend hierop te letten, aangezien de competitie door aanmerkelijk wordt vertraagd.

HET BESTUUR

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

45).

— In ieder geval, madame, is u nu volkomen tevreden?

— O, neen, dat zal ik niet zeggen. We zitten hier vast in een sneeuwhoop en niemand doet er wat aan, en mijn boot vertrekt overmorgen.

— Madame, zei monsieur Bouc, — we verkeren allen in hetzelfde geval — iedereen.

— Ja, dat is waar, gaf mrs. Hubbard toe. — Maar bij niemand anders is er een moordenaar zo maar door de coupé komen lopen, midden in de nacht.

— Wat me nog erg verbaast, madame, zei Poirot, — is, hoe de man in uw coupé gekomen is met de tussendeur gegrendeld, zoals u zegt. Weet u zeker, dat ze gegrendeld was?

— Wel, de Zweedse dame probeerde ze voor mijn ogen .

— Laten we dat toneeltje eens reconstrueren. U lag in uw kooi — zó — en u kon het zelf niet zien, zegt u?

— Neen, door de sponzenzak. O, hemel, ik zal een nieuwe sponzenzak moeten kopen. Ik word wee in mijn maag als ik naar deze kijk.

Poirot nam de sponzenzak en hing hem aan het handvat van de tussendeur.

— Précisement, juist, zei hij. — De grendel is juist onder het handvat; de sponzenzak maskeert hem. U kon niet zien, van waar u lag of de grendel er op zat of niet.

— Wel, dat zei ik toch net!

— En de Zweedse dame, miss Ohlsson, stond zó tussen u en de deur. Zij probeerde ze en zei u dat ze gegrendeld was.

— Dat is zo.

— Toch, madame, kan ze zich vergist hebben. U ziet wat ik bedoel. Poirot scheen er op gesteld, het uit te leggen. — De grendel is maar een uitsteeksel van metaal, — zo. Als hij naar rechts is gedraaid, is de deur op slot; is hij in de gewone positie, dan niet. Misschien probeerde ze alleen de deur en daar aan de andere kant gesloten was, kan ze wel aangenomen hebben, dat ze aan uw kant was afgesloten.

— Nu, dat zou toch nogal dom van haar zijn.

— Madame, de vriendelijksten, de beminnelijksten zijn niet altijd de slimsten.

— Dat is zo, natuurlijk.

— O ja, madame, hebt u de reis naar Smyrna over deze route gemaakt?

— Neen. Ik ging met de boot direct naar Stamboel, en een vriend van mijn dochter, mijnheer Johnson, — een schat van een man, ik wou, dat u hem ontmoet had— haalde me af en liet me heel Stamboel zien, wat ik een erge teleurstelling vond — helemaal in verval — en die moskee's en dat je die grote slifdingen over je schoenen moet trekken. Waar was ik?

— U zei, dat mr. Johnson u afhaalde.

— Ja, en hij bracht me aan boord van een Franse Messagerie-boot naar Smyrna en de man van mijn dochter wachtte op de kade. Wat zal hij zeggen, als hij dit allemaal hoort! Mijn dochter zei, dat dit juist de veiligste, makkelijkst denkbare route zou zijn. — U zit maar in uw coupé, zei ze, en u gaat zo naar Parijs en daar brengt de American Express u verder. En o, hemel, wat moet ik doen voor het annuleren van mijn passage? Ik moest het hun laten weten, ik kan het nu onmogelijk meer halen. Het is te erg.

Mrs. Hubbard toonde weer tekenen van tranen.

Poirot, die op hete kolen zat, greep zijn gelegenheid aan:

— U hebt een schok gehad, madame. De kellner zal instructies krijgen, u thee en biscuits te brengen.

— Ik ben niet zo gek op thee zei mrs. Hubbard huilerig. — Dat is meer een Engelse gewoonte.

— Koffie dan, madame. U hebt een stimulans nodig.

— Die cognac heeft mijn hoofd erg raar gemaakt. Koffie zou ik wel willen hebben.

— Uitstekend. U moet uw krachten weer doen opleven.

— Gut, wat een geleerde uitdrukking.

— Maar eerst, madame, een kleine quaestie van formaliteit. Staat u toe, dat ik uw bagage onderzoek?

— Waarom in 's hemelsnaam?

— We gaan een onderzoek beginnen van de bagage van alle reizigers Ik wil u niet herinneren aan een onplezierige ervaring, maar uw sponzenzak — denk eens!

— Genade! Dan is het misschien beter. Ik zou het eenvoudig niet meer kunnen verwerken, nog meer verrassingen van die aard te krijgen.

Het onderzoek was snel voorbij. Mrs. Hubbard reisde met een minimum bagage — een hoededoos, een goedkope suitcase en een volgeladen reistas.

De inhoud van alle drie was eenvoudig en argeloos en het onderzoek zou niet meer dan een paar minuten genomen hebben, als mrs. Hubbard de gang van zaken niet vertraagd had, door aan te dringen op behoorlijke attentie voor de foto's van „mijn dochter" en twee nogal lelijke kinderen — mijn dochters kinderen. Zijn ze niet enig?

HOOFDSTUK XXII

Nadat hij diverse beleefde onoprechtheden had geuit en mrs. Hubbard gezegd had, dat hij haar koffie zou laten brengen, kon Poirot eindelijk vertrekken, vergezeld van zijn twee vrienden.

— Wel, we hebben een begin gemaakt en het bot gevangen, merkte monsieur Bouc op. — Wie zullen we aanklampen?

— Het zou het eenvoudigste zijn, de trein maar langs te gaan, coupé na coupé. Dat betekent dat we beginnen met No 16 — den beminnelijken Hardman.

De heer Hardman, die een sigaret rookte, verwelkomde hen inderdaad beminnelijk.

— Komt binnen, heren. Tenminste als het menselijkerwijze mogelijk is. Het is een tikje benauwd hier voor een gezelschap.

Monsieur Bouc verklaarde het doel van hun bezoek, en de zware detective knikte begrijpend.

Wordt vervolgd.

HOLLAND

DOOR

ELISABETH WOUTERS.

Nog niet heel lang geleden, werd ons in de „Amigoe di Curaçao" gewezen op het verkeerde gebruik van het woord „Holland", wanneer wij daarmede Nederland bedoelen.

Dit artikel was ongetwijfeld zeer juist en naar alle waarschijnlijkheid zullen velen ermede instemmen. Het ligt dan ook geenszins in mijn bedoeling met de schrijfster van dit stuk te polemiseren.

Wij zijn het dus eens over de onjuiste toepassing, en toch niettegenstaande deze eensgezindheid, waag ik het erop het woord „Holland" neer te schrijven, waar het mijn plan is een artikel aan „Nederland" te wijden.

Deze verkeerde gewoonte is nu eenmaal zó vastgeroest, dat het woord Holland ons zo langzamerhand meer is gaan zeggen dan het woord Nederland. Ik zou willen vragen: Laat mij Holland gebruiken als een soort kozenaam, want dat woord omsluit nu eenmaal iets, dat ons boven alles lief is.

Deze korte inleiding moge dienen om eventuele donkere blikken in een toegevelijke glimlach te doen veranderen.

De Meimaand in Holland!

Is er wel iets waar onze gedachten liever bij stil blijven staan? Het voorjaar in Holland, is Holland op zijn best.

Een zachte blauwe hemel met hier en daar ijle wolkjes, waarvan de zon haar koesterend warme stralen naar de aarde zendt en daar in groei en bloei zet, wat slechts wachtte op deze milde warmte om te kunnen ontspruiten en tot volle ontwikkeling te geraken. Vogels jubelen en kwinkeleren in het zachte groen der berkenbomen, dat zich al ragfijne kant aftekent tegen het hemelblauw. Zij wiegen zich op de lichte twijgjes en vertellen elkaar, dat de Lente gekomen is!

Vruchtbomen ontplooien zich als even zovele bruidsbouquetten, bloemen beconcurreren elkaar met haar kleurenpracht en sappige malse grasvelden lokken tot een rustig zitje waar men dromen kan bij het gegons der bijen, die naarstig zoemen van bloem tot bloem.

Ginds kakelen een paar kippen en blaft een hond. Alles ademt rust en... vrede. Een land waar men gelukkig wezen kan.

Rust en vrede en welvaart, zó was het tot op de 10e Mei van het jaar 1940.

Wèl was er die dag een gouden Meimorgen, wèl stond daar die dag Holland als een stralende jonge bruid met uitgestrekte armen bereid een ieder gelukkig te maken, die dat geluk uit haar handen wenste te ontvangen. Alles was juist als voorheen, alleen de vogels zwegen, want er kwamen andere, grote vogels, die smart en verderf brachten over dit schone, goede land en die de bruid vertrapten en haar smetteloos kleed besmeurden tot er niets meer was dan diepe rampzaligheid.

Dat was het werk van de mensen, die voorgaven Holland te komen beschermen tegen een zogenaamden vijand, daarbij geholpen door een aantal ontevreden landgenoten, zó verblind, dat zij niet meer beseften in welk een gezegend oord zij leefden.

Zij hebben er het hunne toe bijgedragen om een Holland te scheppen, dat wij niet kennen en waarvan wij ons met geen benadering een denkbeeld kunnen vormen. Het zijn deze lieden, die den werkelijken vijand in Holland binnenhaalden.

Wij weten echter zeer goed, dat het in Holland niet altijd voorjaar en zomer is, integendeel de regendagen zijn er veelvuldig en November met zijn gierende stormen en donkere dagen bezorgen ons koude rillingen als wij er aan terugdenken.

En toch hebben ook deze dagen hun bekoring en het is dan ook niet zonder weemoed, dat wij, die hier in de tropen leven, aan dit gedeelte van het jaar in het Vaderland terugdenken.

Buiten is koude, de weg één modderpoel, door een sluier van regen trachten de straatlantaarns hun licht te doen dringen en de wind giert rond de huizen en maakt onze opgestoken paraplue tot een paskwil.

Hooggehakte dames werpen boze blikken op voorbijspatterende auto's en de trams sieren zich met haar bordje „vol".

Zó is het buiten, maar binnen in de huizen vinden de kinderen, die uit school thuis komen, en de man, die na zijn werk van iedere dag naar huis jaagt, een warm en veilig beschermend nestje.

Daar wacht de vrouw en moeder haar man en kinderen op in een echte gezellige, heerlijk warme huiskamer. De theetafel staat uitnodigend klaar, rondom de haard staat ieders geliefkoosde stoel aangeschoven, schemerlampen werpen haar gouden schijn op warmgetinte meubels en tapijten, in één woord: een behagelijk knusse omgeving noodt uit tot rusten en het gure weer daarbuiten draagt er het zijne toe bij de dankbaarheid en het genot dit alles te mogen bezitten te vergroten.

Och Holland, ook in de Winter ben je een goed en een veilig land om te wonen.

Dat was je tot Hitler je in zijn niets ontziende greep verbrijzelde en alle rijkdom en met overleg bijeen gegaarde schatten uit je schoot wegsleepte.

Nú is daar binnen in de huizen geen koestering meer. Het is er even koud en sinister als buiten. Geen goed uitgeruste theetafel lokt tot een aanval, de haard is leeg, want er zijn geen kolen om ze gloeiend rood te stoken, ja zelfs aan het allernoodzakelijkste voedsel is gebrek. Geen moeder komt nu haar gezin met een stralend gezicht tegemoet om hen te verkwikken met haar goede zorgen, zij staat met lege handen en tracht met tranen in de ogen haar kleine baby nog enigzins te verwarmen. In plaats van een zorgende huisvrouw staat daar de Duitse geest en ontvangt de kinderen, die uit school thuiskomen met een sadonische glimlach op de lippen, een school waar ze nu leren, dat Holland alles verkeerd deed en Duitsland gelukkig is gekomen om hun te leren hoe het wèl moet. Zij worden nu grootgebracht volgens Duitse systeem, d.w.z. zij zullen leren haten en een steen dragen op de plaats waar vroeger hun hart zat. Dat wil zeggen, dat zij leren spotten met alles wat goed en heilig is en dat hun een moraal wordt bijgebracht die het onmogelijk maakt reine jonge mensen aan de Maatschappij te schenken.

Dat is de Hitler-jeugd, hard, onbetrouwbaar, meedogenloos en onrein.

Wij hadden inderdaad tot op heden een andere gedachte wat betreft de betekenis van het woord „beschermen" en wij zullen nog heel veel hebben te leren, alvorens wij de handelingen van dezen Duitsen barbaar met zijn aanhang zullen kunnen begrijpen.

Tot op heden echter schijnt het Nederlandse volk zeer hardleers te zijn en wij geloven niet anders dan dat dit zo blijven zal, men heeft immers al zo dikwijls geprobeerd ons klein te krijgen, maar gelukt is het nog nooit! Holland, „ons Holland", zal niet stil blijven liggen in de giftige vangarm, die het omknelt, integendeel hoe vaster de greep wordt, hoe groter de worsteling zal worden om los te komen en als dat lukt, dan wee den aanvaller en den verrader.

Wij, die Holland verlieten vóór de oorlog, zullen dat plekje Vaderlandse bodem nooit meer terugvinden zoals wij het verlaten hebben, veel moois is vernietigd en voor altijd verloren gegaan, dierbaren zullen wij te betreuren hebben en goede vrienden zullen wij misschien terugzien als voor hun leven ongelukkigen.

Wanneer wij terugkomen, zal heel veel smart ons wachten en hebben wij weer te keren met een groot en edelmoedig hart en met de vaste wil te helpen en leed te lenigen zoveel als in ons vermogen ligt.

Goed zullen wij er echter aan doen, ons hart nu al wijd open te zetten voor onze ongelukkige landgenoten in het overweldigde Vaderland en vooral niet te denken: „och het zal zo erg wel niet zijn, en als er geen koffie is, wel dan drinken ze maar chocolade".

Dat zijn oppervlakkigheden — mij zelf ter ore gekomen — waaraan wij ons onder geen voorwendsel schuldig mogen maken.

Laten wij een open oog hebben voor het leed van anderen, wij die het hier toch zo, onverdiend, goed hebben, want halen wij ons het lijden in het Moederland niet levendig voor de geest of trachten wij het op zijde te duwen met vermaak en dans, dan zullen wij nooit werkelijk en diep gevoeld kunnen medeleven in het grote verdriet, dat daar ginds over de zee wordt geleden.

Het is daarvoor niet nodig met sombere gezichten te gaan rondlopen en zijn werk zonder opgewekthied te verrichten. Neen, onder medeleven verstaan wij iets anders, nl. zich zelve iets ontzeggen. Verminder Uw amusementen en leg het geld dat gij daarvoor gebruikt zoudt hebben op zijde, gij zult eens zien in welk een korte tijd gij een aardig bedrag bij elkaar hebt en wilt gij het momenteel niet storten, bewaart het dan en helpt er Uw familieleden mede, onmiddellijk nà de oorlog.

Gij allen weet welk een schitterend resultaat een bloedtransfusie kan hebben. Tussen den gezonden en den zieken mens wordt een verbinding aan gebracht waardoor het gezonde bloed op het tot sterven gedoemde lichaam wordt overgebracht, om het zodoende van nieuwe kracht en levenssappen te voorzien.

De mens, die zijn bloed afstaat aan den evenmens, stelt hiermede een daad van grote naastenliefde.

Welnu, het is zó, dat wij Curaçao en Holland moeten zien.

De Antillen kerngezond en rijk om te geven aan het uitgeputte Moederland, zoals het Moederland zich in voor ons minder goede tijden ook altijd over Curaçao heeft ontfermd.

Nederlandse Antillen, toont Uw zelfverloochening!

Een jaar des doods

Dit is een dag van somber herdenken.

Wij staan aan het strand van de herinnering en staren over de Oceaan van het leven, waarover zware duisternis gevallen is, en die stormt in de nacht. Duisternis, waarin de rode gloed van vuur versluierd wordt door schroeiende walm, waarin het geschrei van zieltogenden snijdt als een mes, waarin de geur hangt van warm bloed. Een afgrijselijk visioen, dat in ontzetting slechts overtroffen wordt door een afgrijselijker werkelijkheid.

Wij staan aan het strand der herinnering.

Een jaar ging voorbij: als een golf, zwart van onheil en ellende en verholen loerende dood. Een golf gleed onder ons weg, zwanger van rampen, die ook ons land getroffen hebben. Dat vuur: het verwoestte ook onze haardsteden. Die kreten: ze zijn ook van de kinderen van ons volk. Dat bloed: het golfde ook uit het hart van de zonen van Nederland. De zwarte golf spoelde ook over ons land, liet er haar slijk van ellende achter en rukte mee ons geluk, dat immers niet zijn kan zonder een vrij en onafhankelijk Vaderland.

Een jaar ging voorbij, en de Maagd van Holland staat aan het strand. Zij is een vernederde: de kroon is haar van het hoofd gevallen, ze is onteerd, ze bloedt uit vele wonden. Maar nog is ze niet overwonnen: ze staat aan het strand en staart over de zee, waar, gelijk zovele malen reeds in de geschiedenis, de hoop op haar bevrijding en herstel worstelt met den vijand, worstelt met de golven van het rampspoedige leven, worstelt met de golven van de grote wereldzeeën.

Daar op de rusteloos zwoegende wateren, bezaaid met barstende haarden van verderf en doorkliefd van de stalen vissen des doods, daar waar op en onder en boven de golven de dood hen bedreigt, daar strijden haar zonen voor haar, nu haar lijfwacht werd doorbroken en geknecht, nu haar hof werd overmeesterd en barbaren-handen haar schendig berenden.

Nederland vecht nog op de zee. Wij hebben nog Geuzenzonen, die de bezem voeren in de top. Duizenden en nog eens duizenden zijn onze zonen, die op de wereldzeeën dobberende tussen leven en dood, de overwinning van recht en onschuld bevechten, waar wij met de handen in de schoot voor bidden. Die onze roem hooghouden van strijdbare, ontembare natie.

Nederland vecht nog op zee. Mannen in soldaten-uniformen, wier rug de vijand niet zal zien.

Maar vooral die anderen, die, zonder uniformen, zonder kleren zelfs. Die zwoegers in een smoezelig nat hemd, onogelijk en vuil, wier simpele moed een lading olie over duizend gevaren heen loodst naar het strijdtoneel.

Ons hart wordt week van medelijden, wanneer wij denken aan hen, die in Nederland gebukt gaan onder het juk der overweldiging. Maar wat is hun leven in vergelijking met de zwarte hel, waar doorheen de onvervaarde Nederlandse duivels onze banier naar de glorie van een overwinning voeren?

En zij betalen hun verbetenheid, hun trouwe plichtsvervulling duur. Drieduizend mensenlevens, drieduizend van die zwarte, onbekende helden, die voor goed onderdoken in de zwarte olielaag, die zich sloot boven hun graf, hebben de prijs van hun leven betaald voor de eer van Nederland.

Nederland offert nog aan den Moloch van het Barbarisme, liever dan te bukken in laffe slavernij. Hij offert nog, maar niet door ons. Het zijn de zwarte duivels van de koopvaardij, die hier doelloos en dakloos langs onze havens slenteren, die zonder veel woorden deze duurste bewijzen van Vaderlandsliefde geven, die het beste en voornaamste deel van Nederland zijn.

Dit is een dag van somber herdenken.

Doch laat de vrucht van onze gedachtenis zijn: een gebed voor de zielerust van die drieduizend, wier lichamen zwerven over de bodem van de Oceaan, warende rond de spookachtige wrakken van hun schepen.

En voor hen, die leven: die nog deze hel trotseren met de tanden op elkaar geklemd, ach, uw waardering, uw dankbaarheid, uw broederlijke liefde.

Apostolaat ter Zee.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels.

Heden: Hutspot met klapstuk.
Morgen: Chicken Chow Mein.
Maandag: Rosbief, geb. aard., sperciebonen.

Agenda:

Maandag, 12 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.
Dinsdag, 13 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag, 14 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag, 16 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Telegram Afdeling:
10 5 Hr. Pons, tel. 675 (Amalia van Solmslaan 13.
11 5 Hr. Schaap, tel. 547, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling:
10 5 Hr. De Vries, tel. 296, Bernhardlaan 6.
11 5 Hr. Karsch, tel. 440, Hendriklaan 9.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Athletiek, Gymnastiek, Wandelen.

Aan alle dames en heren van bovengenoemde afdeling wordt bekend gemaakt, dat Maandag as., een vergadering zal worden gehouden in het Repetitielokaal, aanvang 20.00 uur.

In verband met de belangrijkheid wordt eenieder verzocht aanwezig te willen zijn. Ook belangstellenden zijn van harte welkom.

AGENDA:

1. Verkiezing commissieleden. Hr. Kruyer en Hr. Leeflang aftredend en herkiesbaar.
2. Bespreking aan te stellen gediplomeerd gymnastiekleraar.
3. Bespreking uitvoering t.b.v. Prins Bernhard Comité.
4. Rondvraag.
5. Sluiting.

Gymnastiek.

In verband met de vergadering zal de gymnastiekles van de dames op Maandag as., geen doorgang vinden.

Hockey.

Nogmaals vragen wij de medewerking van de 1e elftalspelers om Maandagmiddag as., te komen oefenen.

De competitie zal nu vrij spoedig beginnen en het is zeker niet overbodig eens een grondige generale repetitie te houden, niet alleen om het verband in onze ploeg te verbeteren, doch tevens uit loyaliteit tegenover hen, die trouw komen trainen in de hoop een goed resultaat te verkrijgen. Wij rekenen op uw medewerking.

De heer en mevrouw **Liphuyzen** geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

TONI.

Sanatorium, 8 Mei 1941.

WIJ ONTVINGEN

St. Anthony's Guild, Paterson, N.J. W.S.A., van welke uitgeverij wij indertijd reeds **„The National Catholic Almanac"** aankondigden, ontvingen wij thans nog meer. De almanak bevat alles, wat een katholiek weten wil ter zake van geloof- en zedenleer, kerkelijke organisatie of geschiedenis, evengoed als profane zaken. Kost $ 0.75, aantal blz. 760.

Thans ontvingen wij een **collectie platen.** Er bestaan verschillende soorten en uitvoeringen. Zelf prefereren wij de ongekleurde koperdiepdrukken. Te krijgen formaten zijn Cabinet 7" × 9" en Folio 14" × 22". De Cabinet-formaten kosten doorgaans $ 0.35 (hand gekleurd $ 0.50), de Folio-formaten resp. $ 1.— en $ 1.50.

Over het algemeen is de Amerikaanse smaak ons te zoetelijk, maar misschien zal een winkelier er hier goede zaken mee kunnen doen. Het materiaal is in elk geval altijd nog stukken beter dan wat Zuid Amerika op de markt brengt. Vooral de Sepia-drukken zijn vaak aardig en het portret van den Paus ons bij wijze van kennismaking toegezonden, is waardig en fraai. Liefhebbers zouden wij de raad willen geven eerst eens de geïllustreerde cataloog aan te vragen (adres zie in begin van dit stuk), men geeft dan alleen nummer en gewenste uitvoering op en de zaak komt in orde. Bepaald teleurstellend zijn de afbeeldingen van hem, dien onze Heiland zelf als „den grootsten heilige" qualificeerde (Christus had een andere keus dan de filmproducenten), St. Johannes de Voorloper. Doch smaken verschillen en wellicht zijn er lezers, die ze juist mooi vinden.

Nr. 62 heet „The Monastery door" en stelt den barmhartigheid oefenenden kloosterling voor. Het zal der plaatselijke geestelijkheid genoegen doen te vernemen, dat de kunstenaar voor den kloosterling een Dominicaan gekozen heeft.

N.B. Wij vernemen, dat het portret van Paus Pius XII op groot en klein formaat binnen enkele dagen in de St. Augustinus-boekhandel te koop zal zijn (om exemplaren te reserveren, tel. 2056). Op vlug-vlotte wijze kan men zijn prenten daar ook doen inlijsten.

KONING VAN DENEMARKEN IS ZIEK.

Via Berlijn wordt uit Kopenhagen gemeld, dat een maagstoornis Koning Christiaan dwong om in het Paleis te blijven. De ziekte werd als niet alarmerend opgegeven.

VERANDERINGEN IN AMERIKAANSE OORLOGSSCHEPEN.

Het nieuwe slagschip van de Amerikaanse Marine „North Carolina", dat nog niet zo heel lang geleden te water is gelaten, is niet voorzien van patrijspoorten, daar naar de ondervinding het heeft geleerd, de patrijspoort noodlottig kan zijn bij een bom-ontploffing. Door de explosie gebeurt het meermalen dat deze door de spanning wordt ingedrukt en zodoende te veel schade wordt aangericht in het inwendige van het schip.

Het uitwendige van de oorlogsschepen is ook totaal veranderd. De bovenbouw is er af, om plaats te maken voor het afweergeschut.

De Nazies Bestookten Mij.

OOGGETUIGE VERSLAG VAN DE STRIJD OM DE WIELINGEN.

R. W. WINKLER

LUITENANT TER ZEE 2e KL. K. M. R.

Als ik dit artikel schrijf, doe ik dat niet uit pretentieuze overwegingen. Mij werd verzocht een bijdrage te leveren voor „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 10 Mei as., de dag, waarop een slapend volk door een meedogenlozen vijand werd aangevallen. Indien ik er niet geheel in slaag een juist beeld te geven van de situatie, zoals die was voor en tijdens de invasie, dan verzoek ik den lezers er rekening mede te houden, dat ik tenslotte geen auteur ben.

Dinsdag 30 April 1940 was ik van verlof teruggekeerd, om, zoals ik reeds van September 1939 af deed, de onderzoekings- en bewakingsdienst in de „Wielingen", één der vaarwaters naar Vlissingen, te hervatten. Donkere wolken pakten zich samen boven de politieke horizon. Verloven werden ingetrokken, dan weer gedeeltelijk toegestaan. Van den toenmaligen chef van de Marinestaf te Middelburg, Overste W. van den Donker, thans Algemeen Militair Commandant te Curaçao, ontving ik diverse radio-telefonische berichten, welke mij niet al te gerust stelde, o.a. dat de Duitse gezant belangstellend geïnformeerd had naar de betekenis van de vele afkortingen, welke in de Marine gebruikelijk zijn.

Ook de order om onmiddellijk de op de boeg aangebrachte nationale kleuren weg te schilderen in geval van oorlog, gaf mij te denken. Weinig kon ik toen vermoeden, dat mijn directe chef in Zeeland enige maanden later wederom mijn chef op Curaçao zou zijn. Wij voelden allen wel, dat er wat in de lucht hing en toch wilden wij de mogelijkheid van oorlog niet erkennen. Wij geloofden er eenvoudig niet aan. Geregeld werden door mij en andere marine-vaartuigen telegrammen verzonden betreffende hevige explosies uit bepaalde richtingen.

De stemming aan boord was uitstekend en ofschoon we de draagwijdte van de maatregel op 7 Mei, om 's avonds na zonsondergang tot zonsopkomst alle scheepvaart te stoppen, volkomen beseften, moet ik erkennen, dat deze maatregel ons niet verwelkom **was. We waren allen zeer vermoeid. Van 30 April af hadden we ongeveer 200 schepen onderzocht en een onafgebroken nachtrust was een weelde, welke ik, op zee zijnde, sinds September niet gekend had.** Tegelijkertijd werd ons medegedeeld, dat de verlichting in beide vaarwaters (Oostgat en Wielingen) gedoofd werd.

Deze laatste maatregel was al eens eerder genomen geweest en verontrustte ons niet bizonder. Niets wees erop, dat de vredige rust in de „Wielingen" enige dagen later zoo wreed verstoord zou worden. De volgende morgen lagen tientallen grotere en kleinere schepen op onderzoek te wachten. Elk schip bewoog, want ieder wilde de eerste zijn. Ik hees een sein en beduidde de schepen ten anker te gaan, om hun beurt af te wachten. In die chaos kon mijn schip voor noch achteruit. Enige recalcitrante kustvaarders waren echter der mening toegedaan, dat dergelijke orders van het marinevaartuig niet opgevolgd behoefden te worden, maar toen ik een paar schoten liet lossen voor hun boeg langs, kwamen ze tot inkeer en vonden het toch raadzamer, om maar te gehoorzamen.

Ook 8 Mei verliep zonder incidenten. 's Avonds gingen we dicht onder de kust nabij Gadzand ten anker. Een spookachtig gezicht, de „Wielingen" verlaten en verduisterd. Wij, die de „Wielingen" in al haar finesses kenden; elk vuurtje was ons vertrouwd en gaf ons vertrouwen, en nu alles donker. Het gaf ons het gevoel als of we in een ongemeubileerde kamer zaten. Toen op de avond van de 9e Mei had ik orders gegeven mij alleen te roepen indien strict noodzakelijk. Ik had die dag meer dan 30 schepen onderzocht en wilde volkomen fit zijn voor de volgende.

Ongeveer middernacht werd er hevig op de deur van mijn hut gebonst. „Mijnheer, mijnheer, grote aantallen vreemde vliegtuigen passeren de territoriale grens naar Vlissingen" Verdere explicaties waren niet nodig. Ik stond op de brug. Van alle kanten kwamen telegrammen binnen omtrent onze neutraliteit schendende vliegtuigen. Op 10 Mei 4 uur kreeg ik een dringend telegram van het Commando Zeeland, geen schepen door te laten wegens versperring van het voorwater door magnetische mijnen. De kustvaarders waren het er helemaal niet mee eens en weer moesten mijn kanonnetjes een woordje mee spreken om mijn gezag te laten gelden.

Aan boord ernstige gezichten alom. Het kon niet anders of dit moet oorlog betekenen.

Tegen daglicht scheerde laag over ons heen een Duitse raider, welke naar wij dachten, ging landen op het vliegveld „Le Zoute" in België. Nauwkeurig volgden wij zijn bewegingen, totdat we plotseling 6 bommen zagen vallen, gevolgd door 6 hevige explosies. Grond en stenen, planken en binten vlogen de lucht in. Zekerheidshalve overtuigde ik mij op de kaart, waar de bommen precies gevallen waren en nog hadden wij hoop. De bommen hadden ons gebied niet geraakt.

Ofschoon we onafgebroken kanonvuur gehoord hadden uit de richting van de rede van Vlissingen wisten wij niet of daar bombardementen geweest waren. Onze hoop echter, dat deze oorlog nog aan ons voorbij zou gaan, werd spoedig daarop den bodem ingeslagen. Ten ongeveer 5 uur 30 min. werden wij door drie raiders aangevallen; Het schip schokte en trilde, het fluiten der bommen kwam nader en verdween. Gedurende het bombardement, liet ik Middelburg radiotelefonisch weten, dat we gebombardeerd werden.

Dit natuurlijk om eventueel direct medische hulp te kunnen ontvangen en ook om hun te laten weten wat er waarschijnlijk met ons gebeurd zou zijn, indien ons radiostation verder zou zwijgen. We werden niet geraakt. Mijn volgend telegram luidde: na bombardement alles wel.

Even later ontving ik een telegram meldende, dat Nederland, met Frankrijk en Engeland als bondgenoten, in oorlog was met het Duitse Rijk.

Ik vroeg den schipper iedereen even aan te laten treden en las het telegram voor. **En hier in dit artikel mag ik een woord van hulde brengen aan het kranige Vlissingse loodspersoneel, dat onder de moeilijkste omstandigheden zijn taak tot aan het einde zo schitterend volbracht.**

In de loop van de volgende dagen moesten we nog meerdere bombardementen verduren en met gebalde vuisten in de richting van de raiders en met van woede vertrokken gezichten werden verwensingen geuit, waarvan een millioenste deel genoeg was om het gehele Duitse volk te martelen. Ik kan den lezers verzekeren, dat de piloten van het vliegtuig, dat nabij ons omlaag werd geschoten, den hemel mogen danken, dat ze niet in de handen van mijn mensen zijn gevallen. Ze zouden het niet naverteld hebben.

Engelse en Franse torpedojagers waren inmiddels gearriveerd en deze hadden de volle belangstelling van de Duitse raiders, zodat wij het een beetje rustiger kregen.

Ik herinner me hoe één Duitse raider de brutaliteit had te ongeveer 22 uur 2 Engelse troepen-transportschepen, welke geconvoyeerd werden door 6 torpedojagers, aan te vallen. We hadden juist een loods afgegeven toen een oorverdovend schieten den Duitser dat gaf wat hem toekwam. Deze Duitser was te brutaal geweest en moest dat met zijn leven betalen. Ongetwijfeld is het het machtigste vuurwerk geweest, dat ik ooit gezien heb.

We zagen hoe op Zondagmorgen 12 Mei de rede van Vlissingen bizonder heftig werd aangevallen. Enkele schepen, o.a. de „Stella" van de K.N.S.M. werden tot zinken gebracht. Eén van de meest tragische voorvallen deed zich in onze onmiddellijke nabijheid voor. Twee kleine kust-tankers liepen tegelijkertijd op een magnetische mijn. Onmiddellijk daarop was een reusachtige vlam zichtbaar en ofschoon wij er vlak bij waren konden wij geen hulp verlenen.

Er was geen kans om die vlammenzee te benaderen. Laat ik echter niet alle tragische momenten opnoemen, welke wij in die dagen beleefden. **Hoeveel duizenden zijn er die hun leven gegeven hebben, hoeveel duizenden die veel meer ondervonden en hoeveel duizenden, die treuren zonder hun diepe smarten op schrift te stellen.** Daarom wil ik een feit vermelden, dat ons biezonder blijmoedig stemde. Twee Italiaanse schepen kwamen van Antwerpen. We hadden juist de loodsen aan boord genomen, toen enkele stuka's een aanval deden op onze waardevolle eigendommen van den Axis-partner. Vermoedelijk hadden ze de vlag voor de Franse aangezien.

Merkwaardigerwijze had ik verschillende malen kunnen constateren, dat de stuka's hun doel bijna steeds misten en ofschoon den lezer hier misschien een propagandistische tendenz uit wil destilleren kan ik verklaren dat de stuka's ditmaal buitengewoon nauwkeurig mikten.

Beide schepen kregen voltreffers en zonken ter plaatse.

In dit artikel wil ik nog 2 mijner vrienden memoreren. **De Luitenant ter zee Schmidt en Wechgelaar.** Door toevallige omstandigheden werd den heer Schmidt van de „Wielingen" naar het „Oostgat" gedirigeerd, terwijl de heer Wechgelaar van het „Oostgat" kwam om mij in de „Wielingen" te assisteren. **Deze mutatie kostte den heer Schmidt het leven. Naar ik meen op 15 Mei, liep zijn schip op een magnetische mijn en behalve één matroos, vonden allen de dood. En tenslotte vermeld ik nog de dood van den heer Wechgelaar, die in Engeland het leven liet.** Twee officieren met wie ik zo nauw had samengewerkt waren er niet meer.

En toen op die droeve 17e Mei 's avonds dacht ik aan deze regelen van de Genestet:

Op den bodem van het leven
In de diepte van het hart
Rust de weemoed en de smart.
Doch de hope rijst er neven
In 't geslingerd menschen hart.

De 17e Mei verlieten wij het geliefde Vaderland. Nog éénmaal hebben we omgekeken. Dat schouwspel, dat zich aan onze ogen voordeed zullen wij nimmer vergeten. Dit inferno, dat de wildste fantasieën van „Dante" overtrof, maakte de hemel boven Vlissingen en Middelburg tot een gloeiende bol. Arm Middelburg: dat zo trots was op zijn stadhuis, op zijn oude gebouwen, op zijn historie.

Sic transit gloria mundi. Maar de tijd gaat verder en Vlissingen en Middelburg en Rotterdam en Nederland en Europa zullen herrijzen uit de puinhopen, waarin ze nu gelegd zijn.

NEDERLAND

DE REDEMPTORISTEN 75 JAAR IN SURINAME.

Onlangs was het feest in Suriname. De Paters Redemptoristen waren 75 jaar daar gevestigd, en het Ere-comité onder het beschermheerschap van Mr. J. C. Brons, tezamen met het uitvoerend comité, bestaande uit Frater M. Engelbert, H. Sno, J. Rach, L. Berenos, J. B. Chenin, C. Géara, Mej. J. Raven en J. Volkerts had een mooi feestprogram samengesteld.

Helaas kon de Hoogwaardige Bisschop van Antigonië, die als Apostolisch Vicarius sedert 1912 — dus 29 jaren — het Apostolisch Vicariaat Suriname bestuurt, niet aanwezig zijn: Mons. van Roosmalen toeft — gelukkig in goede gezondheid — in Rotterdam. De Pater Provicarius Stephanus Kuypers C.S.S.R. droeg dan ook de hoogmis op, waarna een plechtige receptie plaats vond. Z.E. de Gouverneur van Suriname hield daarbij een rede, waarin hij beschouwde het verschillend terrein van Kerk en Staat, die elkander vaak raken en toch gescheiden en onderscheiden blijven, ook daar, waar samenwerking optreedt.

Vooral in verband daarmee is het Missiewerk van zo groot belang voor de Staat in het bizonder in deze tijd, nu er zich systemen aanbieden, die het individu zoal niet geheel vernietigen, dan toch op de achtergrond dringen.

Aan het slot deelde de Gouverneur mee, dat het H.M. heeft behaagd den Hoogeerwaarden Pater Stephanus Kuypers, Provicarius, te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Vervolgens nam de Provicarius het woord, op 's Gouverneurs rede ingaande met beschouwingen over de verhouding tussen de Katholieke Kerk en staats-systemen, daarbij in het licht stellend, dat de Kerk zich verenigt met elke staatsvorm, die de rechten van den mens eerbiedigt, hetgeen insluit, dat zij zich zal **moeten** verzetten tegen bepaalde stelsels, die deze rechten vertreden.

's Middags had een groots defilé plaats voor de jubilerende paters, ere- en uitvoerend comité, waaraan Jeugdorganisaties van K. J. S. en K. J. M. deelnamen. Ook werden telegrammen verzonden aan Paus Pius XII, den Generaal-Overste der Redemptoristen te Rome, den Provinciaal in Amsterdam.

Bij de ontvangen telegrammen van gelukwens was er o.a. een van de Mons. Wulfingh-Stichting op Curaçao (Mons. W. A. F. Wulfingh was de derde Apostolisch Vicarius van Suriname, 1889—1906).

Momenteel onderhouden de Paters Redemptoristen 63 kerken in Suriname. Langst aanwezend is de Eerw. Frater Bonaventura (geboren 1864), die al 45 jaar God dient in Suriname.

ARUBA

WANDELDAG 2e PINKSTERDAG

Gezien het grote succes van de eerste wandelmars op Aruba, is besloten bij genoegzame deelname een tweede mars te organiseren op de tweede Pinksterdag 1941.

Het grote nut van de wandelsport zal een ieder wel duidelijk geworden zijn. Het is een bij uitstek geschikte sport, die door een ieder, onverschillig rang of stand, oud of jong, met succes en zeer ten gunste van lichaam en geest, beoefend kan worden.

De commissie tot regeling der marsen doet wederom een beroep op uw aller medewerking om deze tweede mars in alle opzichten te doen slagen.

Weest allen eensgezind en laat ook nu weer geen enkele wanklank dit grootse sportgebeuren verstoren. Onthoudt u van iedere uiting, in welke vorm ook, waarmede gij een ander zoudt kunnen hinderen.

Weest met elkaar en voor elkaar. En bedenkt daarbij, dat niet alleen op het volbrengen der mars, maar ook op het aankweken en bevorderen van eensgezindheid, saamhorigheid en kameraadschap, doelt ons schone devies: **Willen is kunnen.**

Zij, die voor de eerste maal met goed gevolg de mars, groot 25 km., volbrengen, ontvangen een fraaie herinneringsmedaille. Zij, die voor de tweede maal met goed gevolg de mars volbrengen, ontvangen een fraaie herinnering. Voor dezen is de mars 28 km.

Diverse prijzen worden beschikbaar gesteld voor militaire en burgergroepen. Beoordeeld zal worden: tenue, houding, marstucht, marsvrolijkheid, algehele indruk, terwijl in rekening gebracht zal worden de sterkte der groepen (minstens 10 man en leider).

Inleg bedraagt ƒ 2.— per persoon.

Inschrijvingsformulieren te bekomen bij Aruba Post, San Nicolaas, in 't Veld te Oranjestad.

Aanmelden voor de mars tussen 5.00 en 5.30 uur bij het Ontvangerskantoor te Oranjestad. Afmars 5.30 uur precies.

Aanwijzingen.

Marcheert rustig en in een goed verzorgde tenue en houdt u strict aan de regels van het verkeer. Hoe laat gij binnenkomt, interesseert niemand, de wijze waarop gij binnenkomt, heeft onze volle belangstelling. Neemt op geregelde tijden rust. Het beste is in ieder uur 10 minuten rust. Maakt het u dan zo gemakkelijk mogelijk. Legt uw benen enigszins verhoogd. Gebruikt tijdens de mars niet te veel koele dranken. Weest in alles matig. Laat uw voeten niet door ondeskundigen verzorgen. Marcheert zoveel mogelijk in groepsverband. Dit verhoogt de stemming en kweekt de genoemde eigenschappen ten zeerste aan.

Tot aanmoediging en deelname moge het marslied medewerken:

Natuur gaf ons een motor mee,
Van 't allerbeste merk;
Gaf ons een hart, een longenpaar,
Gezond, gaaf, goed en sterk;
En een paar flinke benen.
Een groot geluk op aard,) bis
Wie die niet leert gebruiken)
Is niet zo'n motor waard

Wij lopen de ééndaagse mee
Vol levenslust en moed.
Als goede lopers blijven wij
Altijd op „goede voet",
Want wij zijn één voor allen
En allen zijn wij één
Zo willen wij door 't leven) bis
En door **Aruba** heen.)

Barbaarse strijdmethode.

Vervolgrede van Overste Sas.

Inmiddels waren Franse troepen in Brabant gearriveerd, waarvan de voorste verkenningstroepen de lijn Brest — 's Hertogenbosch bereikten. Ten Noorden van de Rijn, viel de vijand alleen het Zuidelijk gedeelte van onze Grebbe-linie aan, nadat onze verkenningstroepen over de Veluwe waren teruggedreven.

In het centrum van Nederland, in Rotterdam en de omgeving van Dordt, werden de hevige gevechten voortgezet.

Op 12 Mei werden onze troepen in Brabant genoodzaakt onder hevige druk van den vijand en onder voortgezette hevige luchtbombardementen, de terugtocht in de richting van Zeeland voort te zetten. Gemotoriseerde S.S.-infanterie-divisies rukten door de Langestraat op in de richting van de Moerdijk.

Bij de Grebbe-linie, — en wel in het bizonder op de Grebbe berg — werden de Duitsers teruggedreven, ondanks de felle luchtaanvallen, en leden zij zware verliezen, hetgeen den Duitsers de Grebbeberg de „Teufelsberg" deed noemen (applaus).

13 Mei: In Brabant moesten de Nederlandse en Franse troepen de terugtocht voortzetten. De gemotoriseerde Duitse S.S.-troepen konden Dordrecht bereiken.

Aan de Grebbe-linie deden de Duitsers een nieuwe aanval en slaagden erin de stellingen in te nemen, doordat een geïnundeerd gebied, vermoedelijk door sabotage, plotseling droogliep. Zodoende zag de Commandant van het veldleger zich genoodzaakt bevel te geven alle troepen in de Grebbe-linie achter het Oostfront van de Vesting Holland terug te nemen. Deze terugtocht vond plaats in de nacht van 13 op 14 Mei zonder enige achtervolging van de Duitsers, die uitgeput bleken te zijn. Zo konden de nieuwe stellingen zonder enige belemmering worden ingenomen, dank zij ook de zware morgennevels (applaus).

Inmiddels hadden onze troepen in de Noordelijke provincies zich — volgens de beraamde plannen — in de bruggehoofd in Friesland aan de Oostzijde van de afsluitdijk teruggetrokken. Op 13 Mei werd hevige tegenstand geboden in de sterke kazematten. De Duitsers slaagden er niet in deze weerstand te breken (applaus).

Wanneer wij onze positie in de morgen van de 14e Mei bezien, dan kan de toestand worden gekenschetst als volgt:

a) de zeer gevaarlijke aanval van parachutisten op de Nederlandse Regering met het oogmerk beëindiging van de strijd op de eerste dag, was volkomen mislukt.

b) De opmars van den vijand had onze strategische en territoriale verdediging in de buiten-provinciën gebroken, terwijl ons veldleger was teruggedreven binnen de Vesting Holland. Voorts was de vijand binnengedrongen in het Zuidelijk front der Vesting tot aan Rotterdam.

c) De Duitsers hadden alleenheerschappij in de lucht, aangezien onze luchtmacht geheel was vernietigd.

De toestand was zeer ernstig, echter niet hopeloos!

Onze troepen waren niet verslagen. De toestand was bij lange na niet datgene, wat het Duitse opperbevel wenste, zodat het greep naar een middel om elke verdere weerstand met één slag te breken. Dit middel was de systematische uitmoording van de burgerbevolking.

In de morgen van de 14e Mei ontving het Nederlandse Opperbevel het ultimatum, dat Rotterdam, Utrecht en Amsterdam vanuit de lucht zouden worden verwoest, indien niet onmiddellijk elke tegenstand zou worden beëindigd. Dit ultimatum was niet ondertekend, en werd derhalve teruggezonden. Later ontving men het echter nu getekend, terug.

Inmiddels voerden de Duitsers hun dreigement uit en bombardeerden Rotterdam zo hevig en zo systematisch, dat hele stadswijken met de grond werden gelijk gemaakt, of totaal verbrand. Het aantal doden bedroeg naar schatting tenminste dertig duizend, maar de Duitse radio zeg om, dat slechts 300 personen gedood waren.

Na deze gewetenloze aanval op een onverdedigde stad, gaf onze Opperbevelhebber, Generaal Winkelman, het bevel de weerstand te staken, teneinde te voorkomen, dat onze gehele land zou worden verwoest (langdurig applaus).

In Zeeland echter bleven de Nederlandse troepen doorvechten.

Zo was de ongelijke strijd in Nederland tegen den overweldiger, die onder valse voorwendselen onze grenzen overschreden was, vrijwel geëindigd. Niet alleen hadden wij tegen een overweldigende overmacht moeten vechten, maar bovendien had de tegenstander zich niet ontzien „gangstermethoden" aan te wenden, die volkomen indruisten tegen de oorlogswetten, zoals het gebruiken van buitenlandse uniformen, het systematisch verwoesten van een onverdedigde stad, verraad door dwang uit te oefenen op Duitsers in ons land woonachtig, hen gebruikend als vijfde colonne etc., etc.

Het gehele Nederlandse volk kan met trots terugzien op de afgelopen strijd. Ons leger verloor in deze vijf dagen ongeveer zestig duizend man, derhalve een vijfde van haar totale sterkte. En nog waren wij niet verslagen, doch na Rotterdam moest de strijd wel gestaakt worden.

In Zeeland werd nog enige dagen weerstand geboden. Een deel der troepen trok terug in Zuidelijke richting door België en Frankrijk en werd tenslotte naar Engeland overgebracht.

Dat onzen tegenstanders de strijd niet licht is gevallen, blijkt wel duidelijk uit de dagorder van Hitler, waarin hij zijn troepen lof bracht, dat zij in 5 dagen een „sterk, goed voorbereid leger" hadden geslagen.

Tot nu toe sprak ik alleen over ons leger, ik moet echter met nadruk naar voren brengen, dat de **Koninklijke Nederlandse Marine** uiterst actief en heldhaftig heeft deel genomen aan de verdediging van Nederland. Gedurende de eerste vijf dagen van de oorlog werkte de Marine hoofdzakelijk met het leger samen om het landen van de met vliegtuigen aangebrachte troepen tegen te gaan.

Vliegtuigen, die op het strand te Scheveningen landden, werden met succes beschoten, terwijl een destroyer nabij Rotterdam systematisch alle watervliegtuigen, welke poogden te landen, vernielde en later de op Waalhaven neerdalende parachutisten krachtdadig onder vuur nam (applaus).

Bekend is ook de heldhaftige actie van onze dappere Mariniers, die zich door een hevige aanval weder in het bezit van de Maasbruggen te Rotterdam en zelfs van het bekende „Eiland" stelden, doch daarbij hevige verliezen leden.

Kort voor de capitulatie werd bevel gegeven om over te steken naar Engeland, zelfs onafgebouwde schepen werden naar Engeland weggesleept, onder voortdurende luchtaanvallen van den vijand.

Onmiddellijk zette onze Marine de strijd voort in nauwe samenwerking met de Britse marine en dat onze dappere zeelieden het schitterende voorbeeld van hun voorouders niet hebben vergeten, zal den lezers van de Engelse dagbladen, waarin meermalen artikelen over heldendaden van de Nederlandse oorlogsschepen zijn verschenen, wel zijn opgevallen (langdurig applaus).

Een ere-saluut zij hier ook nog gebracht aan onze onvolprezen handelsmarine, welke, niettegenstaande gevaar voor torpedering en mijnen, alle zeeën bevaart en zo de grote Nederlandse traditie voortzet (langdurig applaus).

Thans nog het een en ander over de lotgevallen van H.M. de Koningin in vorenbedoelde stormachtige dagen. Met opzet heb ik dit relaas tot het laatste bewaard.

Niettegenstaande de herhaalde pogingen van de Duitsers om H.M. de Koningin gevangen te nemen en ondanks de voortdurende aanvallen uit de lucht, en in Nederland wonende Duitsers, gaf de Koningin, moedig als haar voorouders, de wens te kennen te midden van haar volk te blijven, dichtbij haar strijdende troepen. Toen het echter bleek, dat de toestand van de Vesting Holland op de duur zeer ernstig zou worden, verkoos H.M. naar de strijdende troepen in Zeeland te gaan. De tocht naar Hoek van Holland leidde door een streek, waar op verschillende plaatsen Duitse parachutisten landden, die meer dan eens haar wagen beschoten.

Na aankomst te Hoek van Holland verliet H.M. in een destroyer — onder onophoudelijke luchtaanvallen — de haven met de bedoeling naar Zeeland te gaan. Toen dit echter niet mogelijk bleek, wegens het grote mijnengevaar, nam H.M. het wijze besluit naar Engeland te gaan, zodat het niet bezette gedeelte van het Rijk der Nederlanden onder haar bescher blijven. (Wordt vervolgd).